Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Презентація

Найкращою є Конституція, яку знають, шанують і виконують усі

▶ СТОР. 3

Наука виживання

Борис ПАТОН: «Недофінансування НАН України призведе до згортання дослідницьких проектів і втрати наукових кадрів»

▶ СТОР. 8

Зустрічі

У Давосі говорять не тільки про економіку

▶ СТОР. 9

№ 11 (6265) П'ЯТНИЦЯ, 22 СІЧНЯ 2016 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

Вітання Голови Верховної Ради України Володимира Гройсмана

Дорогі співвітчизники!

22 січня 1919 року на Софійській площі у Києві було проголошено IV Універсал Української Центральної Ради про об'єднання Української Народної Республіки і Західно-Української Народної Республіки в єдину соборну Україну. Державний акт проголошував:

«Однині воєдино зливаються століттями одірвані одна від одної частини єдиної України — Західно-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина і Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна.

Здійснились віковічні мрії, якими жили і за які умирали кращі сини України.

Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка».

Проголошення Акта Злуки відбулося в умовах війни, перед загрозою іноземного вторгнення. Українці по обидва береги Збруча знайшли сили для єдності та згуртованості. Попри те, що за кілька місяців українська державність впала під навалою більшовизму, на світовій арені Акт Злуки зафіксував остаточне становлення української політичної нації.

Сьогодні сотні тисяч наших співгромадян змушені жити на тимчасово окупованих землях, під контролем сусідньої держави та незаконних терористичних угруповань. Перед Україною знову постали виклики, що спонукають громадян об'єднатися заради спільної мети — утвердження цілісної, незалежної, демократичної Української держави.

Це наш священний обов'язок перед усіма поколіннями, які поклали своє життя заради цієї великої мети. Впевнений, що разом нам вдасться вистояти і перемогти!

З Днем Соборності!

Нас не роз'єднати, як не спинити течії Дніпра

Відзначення Дня Соборності — одна з величних національних традицій, яка гартувалася віками. У поняття «соборність країни» закладено не лише осмислення духовної єдності українців, які проживають на території нинішньої Української держави, а й на історичних українських етнічних землях. І Україна, оспівана в піснях і літописах очевидців, від «Сяну до Дону» і «від Сяну по Кавказ», — це не поетична метафора, а постійне нагадування про справжню соборність земель та соборний дух, про наше коріння та історію. Українцям завжди доводилося боронити власні кордони, могили предків і гідне майбутнє для нащадків, пліч-о-пліч, бо в єдності наша сила. І саме сьогодні мешканці Запоріжжя — козацького серця країни — зберуться на флешмоб на Хортиці біля Дніпра, візьмуться за руки і утворять «живу карту» України навколо Собору — як символу єдності Сходу і Заходу. Символу єдності поколінь і нашого споконвічного прагнення до свободи і незалежності, надії та віри — в добро і мир, процвітання всієї країни та кращу долю для кожного з нас.

▶ СТОР. 4—5

Оцифровка відео репетиції флешмобу, наданого організаторами акції.

ПОДІЇ

Сильні громади — це і є успішна країна

27 березня цього року в столиці мають відбутися вибори до Київських районних рад. Їх буде відновлено відповідно до рішення Київради, ухваленого у липні минулого року. Представники партії «Об'єднання «Самопоміч» пропонують розширити повноваження майбутніх райрад. Про це вони повідомили під час прес-конференції.

«Голосування за відновлення районних рад у Києві — це дуже важливий крок у напрямку відновлення місцевого самоврядування у столиці. Мета нашого проекту — зробити наступний крок і надати повний перелік їх повноважень, щоб самоврядування було реальним. Щоб принцип субсидіарності був реалізований», — зауважив голова фракції «Об'єднання «Самопоміч» у Київській міській раді Сергій Гусовський.

Так, за його словами, за райрадами пропонується закріпити, зокрема, питання, які стосуються районних бюджетів, програм соціального розвитку, ефективного управління майном (у т. ч. територій та комунальними підприємствами, підпорядкованих радам). А також питання, пов'язані з розвитком паркувального простору, міжрайонних кооперацій та спілкування депутатів райрад з правоохоронними структурам, які мають районний рівень.

▶ СТОР. 2

У списку найталановитіших

Американський журнал «Форбс» додав до списку найталановитіших та найуспішніших людей у світі віком до 30 років випускника Механіко-машинобудівного інституту Київського політехнічного інституту 28-річного Івана Пасічника.

Ім'я Івана занесено до категорії «виробництво та індустрія», а загалом до списку увійшли по 30 представників 20 різних категорій. Це, зокрема, «мистецтво та стиль», «фінанси», «музика», «розваги», «спорт», «медіа», «науки», «маркетинг і реклама», «охорона здоров'я» тощо. Іван Пасічник є керівником і співзасновником стартапу Ecois. me. Це система домашнього енергоменеджменту, яка підключається в електричному щитку до кабелю електро-живлення і вимірює споживання електроенергії в будинку. Дані про енерговитрати докладно аналізуються, щоб відстежити надмірності та побачити можливості для економії. Приблизна вартість цього стартапу, нині дуже актуального для нашої країни, спеціалісти оцінюють у понад 800 тисяч доларів.

КОРОТКО

■ При Рівненській ОДА створили обласний координаційний Центр з національно-патріотичного виховання дітей та молоді. Він координуватиме дії влади та громадських організацій у цьому питанні, **повідомляє наш власкор Олександра ЮРКОВА.**

■ У Черкаському обласному художньому музеї відкрито виставку полотен народного художника України, лауреата Шевченківської премії Данила Нарбута, присвячена 100-річчю від дня народження видатного митця, **передає наш кореспондент Ліна ЛЕБЕДЕНКО.**

■ 92 рейди провели днями у 80 населених пунктах Лубенського району Полтавщини представники влади, соціальних служб і правоохоронці. Перевірки були спрямовані на запобігання випадків обмороження та загибелі від переохолодження серед уразливих верств населення, **інформує наш власний кореспондент Василь НЕЇЖМАК.**

Україна використала річну квоту в 400 тис. тонн на експорт кукурудзи до ЄС *(Liga. net)*

Сильні громади — це і є успішна країна

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

«Фактично створення райрад дасть змогу значно підвищити ефективність роботи з місцевою системою самоврядування. Адже після обрання 460 депутатів районного рівня можна буде говорити про скорочення кількості обранців міської ради, яких нині налічується 120», — наголосив С. Гусовський. На його переконання, кількість місцевих депутатів можна скоротити до 80. «Цього буде абсолютно достатньо, адже з відновленням райрад буде вирішено одну з найбільших проблем — віддаленість органів самоврядування від територіальних громад», — зауважив він. Адже досі на райони спускалися рішення, виділялися кошти. Тобто про те, щоб громада сама вирішувала, як жити, на що витрачати кошти, взагалі не йшлося.

Проте, за словами депутата, є й інша точка зору: на виборах буде дуже низька явка, майбутні обранці ще не готові брати на себе відповідальність, стверджує він. Але не треба забувати, що відповідно до Конституції, єдиним джерелом влади є народ.

За словами народного депутата Павла Костенка, в Україні немає іншого шляху розвитку, ніж той, який пройшли більшість європейських країн. А це передача повноважень на міста, села, райони, регіони. «Сильні громади — це і є успішна країна. І ми маємо цю дорогу пройти», — сказав він.

Олена РОМАШКІНА.

Задля лібералізації системи державного нагляду

У КОМІТЕТАХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ

У Комітеті з питань промислової політики та підприємництва відбулося засідання робочої групи з підготовки проектів законів до другого читання. Йшлося, зокрема, про депутатський проект «Про внесення змін до Закону «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» щодо лібералізації системи державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності (реєстр. №2418а). А також «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо вдосконалення законодавства у сфері державного нагляду (реєстр. №2531а), поданий Кабінетом Міністрів.

Мета депутатського законопроекту — переорієнтація діяльності органів державного нагляду (контролю) зі здійснення фіскальних функцій на виконання сервісних та консультативних функцій; налагодження конструктивних відносин між суб'єктами господарювання та органами державного контролю (нагляду), наслідком чого має стати створення додаткових передумов для детінізації бізнесу. Крім того, більш чітке, цільове і виправдане застосування заходів державного нагляду (контролю); створення додаткових правових гарантій для суб'єктів господарювання при здійсненні заходів державного контролю (нагляду).

Водночас, обґрунтовуючи необхідність ухвалення урядового проекту, в пояснювальній записці зазначається, що проект спрямований на узгодження окремих норм закону про контроль. Крім того, документом створюється інтегрована автоматизована система державного нагляду (контролю) з інформацією про всі проведені заходи, підвищується відповідальність посадових осіб органів державного нагляду (контролю). А також передбачається встановлення єдиного порядку стягнення адміністративно-господарських санкцій, які застосовуються органами державного нагляду (контролю) за фактами встановлених порушень. Запровадження цих положень сприятиме впорядкуванню здійснення державного нагляду (контролю) та підвищенню рівня захисту бізнесу, вважають урядовці.

Засідання робочої групи відбулося за участі народних депутатів, представників органів державної влади, профільних асоціацій та громадськості. Її метою є, зокрема, напрацювання спільних підходів для лібералізації системи державного нагляду та дерегуляції української економіки у ході підготовки законопроектів до другого читання.

Під час засідання було обговорено також низку важливих питань, пов'язаних із модернізацією підходів організації планового контролю контролюючими органами, створення єдиної інтегрованої автоматизованої системи державного нагляду (контролю).

Вл. інф.

ФОТОФАКТ

Головний консультант Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти Алла Луцька, інтерн програми «Рада» Катерина Устименко та головний консультант Євгеній Красняков (зліва направо) під час підготовки до засідання комітету щодо фінансування системи освіти і науки в контексті ухваленого Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік».

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Норвезький досвід побудови коаліції може стати корисним

Із 17 по 29 січня триває візит представників парламентської коаліції до Осло (Норвегія) в рамках програми «Партійна співпраця та створення коаліцій».

Про це Інформаційному управлінню повідомив народний депутат від фракції партії «Блок Петра Порошенка», заступник голови Комітету з питань правової політики та правосуддя Сергій Алєксєєв, котрий входить до складу офіційної делегації разом з народними депутатами Вікторією Сюмар, Оксаною Сироїд, Остапом Семераком, Павлом Пинзеником, Григорієм Немирею, Олегом Березюком та Іваном Кириленком. С. Алєксєєв наголосив, що «будувати парламентаризм та коаліційні відносини в Україні треба спираючись на кращий світовий досвід».

«Скандинавія — одна з частин світу, де політична рівновага, соціальний прогрес та економічне процвітання наближаються до ідеалу, — сказав С. Алєксєєв. — Тому візит до Норвегії — чудова можливість перейняти досвід, який потім вдома можна буде застосувати на практиці. Адже тут історія парламентаризму сягає початку XIX століття».

За словами С. Алєксєєва, під час перебування в Норвегії представники коаліції зустрінуться як із колишніми, так і з нинішніми високопосадовцями. Зокрема, з колишнім прем'єр-міністром Кєль Магне Бондевіком, колишнім міністром енергетики Ейнаром Стейтснасом, Державним Секретарем Офісу Прем'єр-міністра Інгвід Стаб, спікером Олеміком Томмесеном та керівництвом парламенту Норвегії, а також членами уряду Бондевіка. Окремо заплановано зустрічі з керівництвом Консервативної, Лейбористської та Християнсько-Демократичної партій.

«Водночас ми матимемо змогу не лише перейняти досвід, а й повідомити об'єктивну інформацію щодо ситуації в Україні та україно-російських відносин та обстояти цю позицію, — сказав парламентарій. — Ми повинні використовувати кожну можливість, щоб дипломатичним шляхом, із залученням всіх можливих парламентських механізмів досягти миру на нашій землі».

Представники української делегації також зустрінуться з норвезькими експертами, небайдужими до України та україно-російських відносин.

Працівники парламентського апарату вивчали «хмарні» технології

В апараті Верховної Ради України проведено тренінг «Презентації та їх роль у спілкуванні з громадськістю».

Перші майже два десятки сертифікатів про участь у 18-годинному тренінгу «Презентації та їх роль у спілкуванні з громадськістю» в рамках навчання за програмою «Підвищення рівня ІКТ-компетентності співробітників апарату Верховної Ради в Україні» отримали співробітники Інформаційного управління, Відділу контролю та Прес-служби апарату парламенту.

Серію навчальних тренінгів, які були ініційовані Інформаційним управлінням апарату Верховної Ради, проводить Центр розвитку бізнес-технологій в рамках проектів «Освітнього порталу Intel» за підтримки Представництва Світового банку в Україні. Метою тренінгів є підвищення рівня володіння та використання сучасних інформаційних технологій у сфері зв'язків з громадськістю.

Під час роботи за Першим модулем учасники навчання ознайомилися з принципами використання презентацій як засобу спілкування та демонстрації діяльності органу управління, методами та інструментами для створення презентації на тему «Звіт про результати діяльності підрозділу, комітету, депутата тощо», вимогами до презентацій та секретами її успішності.

Співробітники апарату навчилися створювати типові презентації про законодавчі ініціативи, аналізувати та оцінювати презентації з точки зору громадськості.

Працюючи у малих групах та індивідуально, учасники тренінгу засвоїли практику використання сучасних «хмарних» інформаційних технологій для створення презентацій з графікою та числовими даними. Серед завдань також було моделювання оповіщення громадськості про діяльність органів державної влади через ефективні презентації засоби та впровадження новітніх технологій планування діяльності учасника тренінгу.

ДОВІДКОВО

У рамках тренінгу також планується провести Модуль II — «Соціальні медіа для суспільних змін і управління» та Модуль III — «Інструменти підвищення рівня спілкування із громадськістю».

За повідомленням Інформаційного управління апарату Верховної Ради України.

Кому вигідний нелегальний бізнес на піску?

Активісти ВО «Автомайдан» та екологи викрили корупційні схеми нелегального видобутку піску на Київщині. На прес-конференції активісти розповіли, що їм вдалося виявити шість нелегальних кар'єрів, загальною площею понад 30 гектарів, де без жодних дозволів та ліцензій видобувають пісок. Ці кар'єри нелегально працюють уже не один рік, однак реакції правоохоронців на цей нелегальний бізнес практично немає.

Активістка «Автомайдану» Катерина Бутко розповіла, що є спеціальна «такса» для контролюючих органів, щоб ті не заважали встановити земснаряди та нелегально видобувати пісок. «Поліція, прокуратура та СБУ отримують щомісяця по 20 тисяч гривень з одного кар'єра, — заявила К. Бутко. — Від 5 до 10 тисяч отримує Екологічна інспекція». Отримання ліцензії на видобуток піску у законний спосіб коштує 800 тисяч гривень на 10 років плюс 10 відсотків податку на прибуток щомісяця. Тож, за підрахунками активістів, до бюджету Київської області щомісяця від роботи шести нелегальних кар'єрів не надходить щонайменше 700 тисяч гривень. Тоді як кожен нелегальний кар'єр щодня заробляє від 70 до 90 тисяч гривень.

Народний депутат Ігор Луценко (фракція «Батьківщина») переймається розслідуванням цієї проблеми ще з 2009 року. Однак, за його словами, суттєвих зрушень фактично немає. Єдиним дієвим методом впливу є лише протести місцевих мешканців за участю ЗМІ. За словами депутата, нелегальний видобуток піску «кришують» правоохоронні органи. «На сьогодні є два угрупування у силових органах. Перше — більше пов'язане з прокуратурою, друге — більше із СБУ, управлінням «К». І все, що сьогодні відбувається щодо піску, лягає у схему конфлікту між цими угрупуваннями», — стверджує Ігор Луценко. Депутат також відзначив, що скандальна справа «діамантових прокурорів» на кшталт «росте з піску». На думку Ігоря Луценка, якісь зрушення у боротьбі з нелегальним видобутком піску можуть бути лише тоді, коли хоча б одного посадовця буде притягнуто до відповідальності. Парламентарій повідомив, що з 2014 року в МВС перебуває 32 відкриті кримінальні провадження з приводу незаконного видобутку піску в Київській області, однак жодне з них ще не доведено до суду. «Треба добитися покарання, щоб кримінальні справи було доведено до суду», — підкреслив Ігор Луценко. Водночас депутат зауважив, що на засідання парламентського антикорупційного комітету, до складу якого він входить, неодноразово запрошували Голову СБУ, міністра внутрішніх справ та Генпрокурора. Але вони жодного разу так і не прийшли.

Б'ють на сполох і екологи — адже незаконний видобуток піску не лише руйнує природний ландшафт і рослинність, а й призводить до вимирання рідкісних видів рослин та тварин, занесених до Червоної книги. Представник Національного екологічного центру України Олександр Соколенко розповів, що на території заказника «Лісники» (заповідна зона Голосіївського національного парку) опинилися під загрозою рідкісні види орхідей та червона болотяна черепаха. Земснаряди буквально засмоктують бобрів, котрі проживають у норах поблизу водойм. На місці незаконних кар'єрів знищується родючий шар ґрунту, природні водойми, вирубується ліс. За даними екологів, щоб відновити природній ландшафт на цих територіях, навіть якщо незаконний видобуток піску буде припинено, знадобиться декілька десятиріч.

Активісти заявили, що направили зібрані матеріали до МВС, Генпрокуратури та Екологічної інспекції ще в грудні минулого року. І попередили: якщо контролюючі органи не відреагують на надіслані матеріали і після покращення погодних умов нелегальні піщані кар'єри знову відновлять свою роботу, активісти розпочнуть серію гучних акцій.

Анна ШЕВЧЕНКО.

Найкращою є Конституція, яку знають, шанують і виконують усі

Народний депутат, кандидат історичних наук, доктор політичних наук Микола ТОМЕНКО** (на знімку) **в Києві презентував свою чергову книгу «Україна: історія Конституції». Цей посібник схвалений для використання у загальноосвітніх навчальних закладах. Його можна застосовувати для поглибленого засвоєння курсів правознавства, політології, філософії та під час викладання історії. Також видання стане в пригоді науковцям, викладачам, політикам та іншим.

У книзі автор дослідив усі наявні проекти Конституцій, щоб продемонструвати цілісну картину зародження та розвитку традицій українського конституціоналізму від найдавніших часів до сьогодення.

Оскільки дане видання носить науково-популярний характер, Микола Томенко запропонував власний підхід. Зокрема, конституційні документи назвав іменами тих, хто брав найактивнішу участь у їх творенні та виступав у ролі ініціатора чи натхненника. У посібнику можна знайти інформацію про Конституцію Пилипа Орлика, «світоглядну конституцію» Миколи Костомарова, «вільну спілку» Михайла Драгоманова, конституційну концепцію Михайла Грушевського, закон про тимчасовий устрій Павла Скоропадського, основний закон «Самостійної України» Миколи Міхновського, конституційний проект Симона Петлюри та багато іншого.

Така структура книги, на думку Миколи Томенка, не тільки полегшить вивчення особливостей основних періодів конституційного законотворення, а й сприятиме використанню цього досвіду нині.

Крім того, парламентарій звернув увагу на те, що для ухвалення нового Основного Закону в інтересах суспільства, а не лише певної політичної сили чи державного інституту, необхідно, як мінімум, знати власну історію та активно залучати фахівців, науковців, істориків до розробки законопроектів подібної ваги.

Також Микола Томенко зазначив: вивчити досвід історії української Конституції доцільно було б всім ініціаторам змін нинішнього Основного Закону. Це вберегло б від трагічних помилок для країни. Він направив цей посібник керівництву держави та лідерам парламентських фракцій. «Найкращою та найоптимальнішою для України є Конституція, яку знають, шанують і виконують усі: і Президент, і кожен громадянин», — резюмував народний депутат.

Сергій МЕЛЬНИК.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Прем'єр передав список зловживань і вимагає покарання

«Жодна посадова особа в жодному міністерстві, відомстві чи державній компанії не має імунітету і в разі скоєння злочину повинна йти під суд», — про це під час учорашньої антикорупційної наради заявив прем'єр Арсеній Яценюк. Водночас, звертаючись до присутніх на нараді міністра внутрішніх справ Арсена Авакова, міністра юстиції Павла Петренка, керівництва Генпрокуратури, Служби безпеки, Національного антикорупційного бюро, Національної поліції, Державної фіскальної служби, Держслужби фінмоніторингу та Державної аудиторської служби, глава уряду підкреслив, що поки що не завершено жодного кримінального провадження за результатами численних перевірок діяльності ключових державних компаній.

«Було складено 65 актів перевірок по ключових і найбільших державних компаніях, які стосуються як попереднього періоду їхньої діяльності, так і 2014-2015 років», — сказав прем'єр та особисто передав керівникам правоохоронних та антикорупційних органів перелік перевірених компаній.

«Обраних не існує. Ким би хто не був — від найвищих посадових осіб виконавчої влади і закінчуючи керівництвом будь-якої державної компанії чи державної агенції», — наголосив А. Яценюк та закликав спільними зусиллями, із залученням Міністерства внутрішніх справ, Національної поліції, Державної фіскальної служби та інших правоохоронних органів завершити кримінальні провадження стосовно керівників державних компаній та дати юридичну оцінку кожному факту зловживань.

«Таких фактів — десятки», — сказав прем'єр і нагадав про останній кричущий випадок, коли 30 грудня минулого року була спроба виведення на фіктивну компанію 480 мільйонів гривень так званих кіотських коштів.

При цьому глава уряду підкреслив, що впродовж останнього року було прийняте відповідне законодавство та створено і профінансовано Національне антикорупційне бюро та Національне агентство із запобігання корупції. Також як незалежний підрозділ Генпрокуратури почали діяти Антикорупційне бюро та антикорупційний прокурор.

«Уся державна машина виконавчої влади буде працювати на ті завдання, які ви поставите в частині боротьби з корупцією. Кожен державний чиновник! А той, який не буде, або взагалі не працюватиме, або буде працювати з вашими слідчими. У них будуть питання до таких чиновників», — сказав, звертаючись до присутніх, прем'єр.

Не оминув глава уряду й теми проведення судової реформи. «Думаю, всі ми єдині в тому, що необхідно провести повноцінну судову реформу. Не косметичну, де одні судді пройдуть так звану переатестацію і далі залишаться ухвалювати рішення не іменем України, а іменем долара Сполучених Штатів», — підкреслив він та зауважив, що поки цього не зроблено, є випадки, коли Державній фінансовій інспекції судовими рішеннями забороняють проводити перевірки державних компаній або так само через рішення суду повертають на посади люстрованих чиновників. У зв'язку з цим А. Яценюк запропонував розглянути «пакет матеріалів, який стосується неправосудних рішень окремих суддів», щоб вони були притягнені до кримінальної відповідальності.

Уже вкотре прем'єр закликав органи прокуратури та правоохоронні органи до завершення справи про конфіскацію майже 1,5 мільярда доларів активів представників режиму Януковича, на які зараз накладено арешт.

«Йдеться про 40 мільярдів гривень, які можна відправити до державного бюджету, збільшити соціальні стандарти, збільшити пенсії та зарплати. І нам необхідно спільно поставити ключове завдання — це доведення до суду і конфіскація 1,5 мільярда доларів, які вже арештовані», — наголосив він та запевнив, що уряд і Держфінмоніторинг повністю відкриті для надання будь-якої додаткової інформації, щоб протягом 2016 року ці кошти надійшли до бюджету.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

ТОЧКА ЗОРУ

Гривню треба утримати

Кабінет Міністрів і Національний банк України мають усі важелі для запобігання нових валютних потрясінь у 2016 році. Але повільного сповзання курсу гривні до долара протягом року виключати не можна. Так вважає голова Комітету Верховної Ради України з питань фінансової політики і банківської діяльності Сергій Рибалка.

«Безумовно, ситуація в економіці непроста, але слід визнати, що вона краща, ніж на початку минулого року. Переконаний, у першу чергу всім потрібно заспокоїтися. Адже паніка ніколи не сприяла вирішенню проблем, а, навпаки, ще більше дестабілізувала ринок», — **цитує слова політика його прес-служба.**

«Звичайно, певних коливань і повільного сповзання курсу протягом року я не виключаю. І зовнішні, і внутрішні (в тому числі й на Донбасі) ризики залишаються. Але щоб бути готовими до «несподіванок», усі гілки влади повинні дуже добре працювати над прискоренням розвитку економіки вже цього року і над створенням міцної бази для економічного зростання на майбутні роки», — зазначив Сергій Рибалка.

За його словами, у нас всього три основні канали надходження валюти: інвестиції, зовнішні кредити і доходи від експорту. А цього року не варто очікувати величезних іноземних інвестицій. І це реальність. Без кредитів МВФ сьогодні буде важко. Але треба перш за все думати про власний розвиток. Не можна постійно покладатися на зовнішню допомогу. Саме тому ми постійно говоримо про необхідність створення системи стимулів для економічного зростання і про важливість інших реформ: судової, правоохоронної, дерегуляції, захисту інвестицій тощо», — сказав глава фінансового комітету парламенту.

«На жаль, минулий рік уряд і коаліція майже втратили. Податкова реформа не стала тим каталізатором, який би справді «запустив економіку».

Треба прискорити роботу в цьому напрямку. Також потрібно якомога швидше створювати систему підтримки наших експортерів. Ситуація на світових ринках складна — з початку року в результаті чергових обвалів на фондових майданчиках, знову знизилися ціни на метал, руду та інші сировинні товари. Все це відбивається і на наших експортерах. Але наголошую: ми повинні розраховувати саме на їхні доходи, які дозволять забезпечити валютну стабільність в Україні», — сказав Сергій Рибалка.

У НОМЕР

«Живий ланцюг» для небайдужих

Серед багатьох подій періоду боротьби за незалежність чи не найбільше запам'яталися події 22 січня 1990 року. Зокрема, мітинг, проведений цього дня на Замковій площі Луцька, під стінами старої фортеці. Відбувся він вечірньої пори вже після того, як тисячі волинян повернулися із «живого ланцюга», прокладеного від Львова до Києва на честь Злуки ЗУНР і УНР. Того дня ранком з Театрального майдану Луцька на київське шосе вирушила колона із сорока автобусів і більше сотні легкових машин. Проїжджаючи через села, ми бачили сотні людей, які виходили зі своїх хат, аби щиро привітати нас як провісників нової України. Особливо зворушлива зустріч була в сусідньому Рівному, де волинян зустрічали місцеві «рухівці». Нам визначили ділянку шосе між Рівним і райцентром Гоща.

Стоячи в «живому ланцюзі», що проліг від древнього Львова до сивочолого Києва, довелося пережити щемне відчуття єднання сотень тисяч людей, які вийшли на магістраль, аби продемонструвати своє прагнення до незалежності. Сотні машин і автобусів, що мчали по шосе, сигналами вітали нас, а водії і пасажири привітно махали руками з відчинених вікон. І хоч погода була волога, холодна, похмура, всім день здавався сонячним. Так легко і піднесено було на душі та на серці.

Повернувшись до Луцька, учасники акції проклали ще один «живий ланцюг», цього разу від Київського майдану до Замкової площі. Тобто через півміста. Потім під мурами замку відбувся багатотисячний мітинг і святкове богослужіння. До пізнього вечора в Луцьку лунали патріотичні пісні.

Цьогоріч у День Соборності України в Луцьку відбудеться акція «Живий ланцюг». Організатори — громадська організація «Національний Альянс» та громадський рух «Мистецький форпост» — запрошують усіх небайдужих мешканців у центрі міста, взявшись за руки, прокласти символічний живий ланцюг єднання від пам'ятника Лесі Українці на Театральному майдані до площі Возз'єднання. На дійстві будуть присутні представники міської та обласної влади, працюватимуть пункт обігріву та польова кухня.

Максим СОЛОНЕНКО.

Волинська область.

Військовий санітар очолив райдержадміністрацію на Херсонщині

Державну адміністрацію в Іванівському районі Херсонщини очолив військовий санітар. Фахового економіста Андрія Бутенка мобілізували в зону АТО до 28-ї окремої механізованої бригади. І 32-річний солдат опинився у самісінькому пеклі бойових зіткнень під Мар'їнкою та Красногорівкою на Донеччині — евакуював під вогнем ворога поранених і контужених, сам ризикуючи життям. Андрій у розмові з кореспондентом "Голосу України" зізнався, що тоді не рахував, скільки життів зберіг. Він просто чесно намагався щонайкраще виконувати свій громадянський обов'язок. Тепер каже: на передньому краї АТО рятував бойових побратимів, а вдома рятуватиме «хвору» економіку — тож роботи повно.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

З ДНЕМ СОБОРНОСТІ!

Сьогодні у столиці, в Центральному будинку художника, відкривається VII Всеукраїнська виставка «Україна від Трипілля до сьогодення в образах сучасних художників». Майже триста робіт митців з усіх регіонів України відтворюють найважливіші та найбільш знакові події нашої історії. Полотна таких видатних майстрів пензля, як Василь Забашта, Олександр Ворона, Галина Севрук, Володимир Прядка, Віра Баринова–Кулеба, Феодосій Гуменюк, відтворюють боротьбу українського народу за право вільно жити на своїй землі. Чимало творів присвячено Революції Гідності та війні з російським агресором, *повідомляє наш кореспондент Світлана Христенко*

Найголовніша цінність

22 січня, День Злуки українських земель, нині має для всіх нас надважливе значення. Це не просто річниця історичної події, адже реальна життєва потреба сьогодення — врятувати країну від кремлівських загарбників і зберегти її цілісність та неподільність. Тисячі наших сучасників — побратими по Майдану, друзі, знайомі, краяни, віддали своє життя за соборність і волю України на гібридній війні з бандитською Московією.

Ми свідомі того, що поки поряд існуватиме цей ненажерливий імперський монстр, Україна буде змушена боронити свій суверенітет зі зброєю в руках, відбиваючи військове вторгнення, використовуючи ментальне зомбування, мовну колонізацію. Деспотична авторитарна Росія — наш одвічний ворог. Її загарбницький апетит і потреба брати чуже ніколи не зникнуть. Між нами нездоланна цивілізаційна прірва, одвічне світоглядне протистояння вільних людей українських теренів і рабів східної московської деспотії. Оновленою спробою лицемірного братання на низовому рівні, вкотре інспірованого російськими політтехнологами, більшість українців вже не вдасться задурити. За свою окремішність і прагнення свободи Україна впродовж всієї історії взаємин з Росією розплачується мільйонними жертвами. Сьогодні це протиборство полярних у всіх вимірах країн вирішує майбутню долю всієї світової цивілізації — пануватиме в ньому сила права чи право сили.

В умовах хронічної зовнішньої загрози і часто антинародної діяльності новітніх державних чиновників, які захопили владу, приватизувавши здобутки Майдану, **вирішального значення набуває соборність і монолітність нашої нації**. Соборність і солідарність у її виявах — у згуртованій і рішучій боротьбі за зміни владної системи, у національній консолідації, максимальній взаємодопомозі, у єдності устремлінь і дій, розвитку спільного соціокультурного простору всіх територій. Ця справа під силу лише розвиненому громадянському суспільству, адже представницькі владні інституції ще й досі не доросли до рівня свідомості і дієвості українського народу. Нинішня так звана політична еліта за своєю суттю є продовженням поваленого кланово-олігархічного режиму, вона живе за його принципами, діє його методами, вдосконалюючи схеми дерибану країни та придушуючи спротив, заповнюючи тюрми майданівцями, бійцями добровольчих батальйонів, волонтерами, українськими патріотами. Ця псевдоеліта апріорі не може репрезентувати нашу націю і адекватно відповідати на жоден із сучасних викликів. Замість швидкого очищення, проведення ефективних реформ владна верхівка намагається приспати народ обманом та патетичними байками, взявши на озброєння найгірші людиноненависницькі інформаційні технології Московської неоімперії. Кредит народної довіри бездарно розтринькується. Якщо влада терміново не схаменеться, кінець її буде безславним, понад те — прогнозовано гіршим, ніж у «попередників».

Причиною вибуху народного гніву може стати зухвалий замах на соборність держави — ухвалення змін до Конституції України із закріпленням особливого статусу окремих територій. Здобуту впродовж багатьох віків ціною життів мільйонів українських патріотів цілісність держави новітні тимчасові правителі вирішили свідомо зруйнувати, роздираючи на шматки нашу територію, закладаючи в Конституцію можливість руйнування соборності українських земель. Мало того, що уже здали без жодного спротиву український Крим і на нашу землю вдерлися окупанти, то ще нав'язують суспільству думку про потребу диких як для цивілізованого світу новел в Основному Законі. Пропоновані зміни розбалансовують владу і з парламентсько-президентської перетворюють Україну на чи то урядову, чи то президентську, чи судову деспотію. І що найгірше — у засадничому законі закріплюють можливість іншого, невластивого українській ментальності, устрою та дроблення країни. Переконаний, що українська громада, думаючі представники рад і тверезомислячі парламентарії об'єднаються і не допустять зради національних інтересів на догоду чи збанкрутілій Московії, чи ситому Заходу, чи будь-кому іншому. Ніхто навіть не міг припустити, що у післямайданний період при владі опиняться люди, які поставлять під загрозу існування суверенної незалежної України у її законних межах. Закликаю Президента, парламент і уряд не бути самовбивцями і не упосліджувати українців. Ніхто не давав вам права узурпувати владу та руйнувати державу. Ви прийшли у владні кабінети на крові загиблих на Майдані та новітній московсько-українській війні. Наші Герої віддали своє життя не за задоволення ваших меркантильних клептоманських та бізнесових інтересів, вони не давали вам права торгувати Україною і українськими інтересами. Для кожного з них «Україна — понад усе!» було сенсом життя. Пам'ятайте про це щоденно, щохвилинно! Переконаний, що при подальшому «продавлюванні» антиукраїнських змін до Конституції вам доведеться за свої дії відповідати не тільки перед історією, а й перед сучасниками українськими патріотами, яких сотні тисяч.

Багатомільйонний опір диктатури «попередників» зламав стереотипи і умисно створені міфи про «розділену Україну», нашу покірність та терплячість до несправедливості. Українці — ми з вами — змінили хід історії, вектор руху країни. Добровольці та волонтери допомагають стримувати московсько-терористичну навалу. Ми були, є і будемо єдиною, самодостатньою нацією із високим рівнем самосвідомості і чітким баченням свого майбутнього. Народом, якого «правди сила ніким звойована ще не була». У нас достатньо мужності для того, щоб здолати всю зовнішню та внутрішню нечисть і побудувати країну нашої мрії. Наша нація заслуговує на україноцентричну чесну владу. І вона в Україні неодмінно буде.

З Днем Єднання нас усіх!

СЛАВА УКРАЇНІ!

Олег МУСІЙ,
народний депутат України.

«Однині воєдино...»

Минає 97 років з часу проголошення Акта Злуки УНР і ЗУНР, коли мрія українського народу жити однією родиною на своїй землі в єдиній державі, не розділеній кордонами, не розшматованій сусідами, була так близько. Тоді їй не судилося здійснитися. Потрібні були десятиліття, щоби наша держава здобула реальну незалежність. Цьогорік їй виповниться чверть століття. І знову, як і 97 років тому, проходимо через випробування, аби зберегти суверенітет і цілісність держави. Як і тоді, гинуть кращі сини України.

Якщо кажуть, що історія розвивається по спіралі, то які паралелі між цими двома подіями? Що зробити, щоби не повторити помилок минулого? Ось кілька думок з цього приводу.

Микола Лазарович, доктор політичних наук, професор Тернопільського національного економічного університету, дослідник діяльності українських січових стрільців, національно-визвольних змагань 1917—1921 років, голодомору 1932—1933 років. Торік добровільно пішов до війська, служив під Маріуполем, невдовзі має демобілізуватися:

— Агресія ззовні була основною причиною, що спонукала тодішніх керівників двох частин України думати про воз'єднання. Вони добре розуміли, що сила народу в його єдності. На жаль, це була паперова декларація. Селяни не мали бажання воювати, більшість із них думала відсидітися вдома, головне ж бо — земля. Створювалися окремі осередки боротьби, наприклад, під проводом Нестора Махна, але вони не могли переломити ситуацію. В результаті ми втратили державність. Плоди своєї нерішучості, позиції «моя хата скраю», продемонстрованої у 1917—1921 роках, селяни пожинали у 1932—1933 роках, коли їхні діти помирали з голоду. Хіба рідна держава допустила б таку ситуацію?

Що маємо нині? Коли одні добровільно йдуть захищати свою землю, інші ховаються від мобілізації. Вирушають не тільки на Захід, а й цілими колонами — до Московії, з якою воюємо. Питання соборності нині, як ніколи, актуальне. Потрібно зрозуміти, що нашим ворогам потрібний не якісь одна-дві області, а вся Україна. Не зуміємо відстояти — втратимо. Хоч я противник воєнних дій, вважаю, що проблеми слід вирішувати мирним шляхом. Але щоб з державою рахувалися, вона має бути сильною. Ми необдумано позбавилися статусу ядерної держави. Схиляючи нас до цього, Європа переслідувала свої інтереси, Росія — свої, а нам слід було думати про себе.

Федір Полянський, директор Держархіву Тернопільської області, кандидат історичних наук:

— На мою думку, кажучи про єдність народу, за основу треба брати антропологічні корені населення наших земель з часів Трипілля, культурну складову: мову, звичаї, побут, релігійні уявлення. Цей ланцюжок треба простежувати до наших часів. Українців нині багато у світі, практично всі вони намагаються зберегти свою ідентичність, незважаючи на те, де проживають: у США, Росії, Канаді, Іспанії... Потрібно розробити платформу єднання і солідарності українців із забезпеченням певних прав, в тому числі майнових. Так, як робить це Казахстан чи Польща. До нас щодня звертається 15—20 осіб, щоби знайти дані на підтвердження своїх польських

коренів. Надалі вони виробляють карту поляка, що гарантує їм немалі права у Польщі.

Незважаючи на те, що нині ми переживаємо нелегкі часи, не можна відкладати питання про створення такої платформи, про те, щоб територія сучасної України стала моральним, духовним центром для всіх українців незалежно від місця проживання.

Олег Герман, заслужений діяч мистецтв, поет, композитор:

— Я був учасником першого ланцюга Єдності 22 січня 1990 року. Як сьогодні, пам'ятаю той морозний вітряний день. Стояли вздовж львівської траси і міцно трималися за руки. З одного боку від мене — студент, з другого — незнайома жіночка. Всі ми тоді прагнули, щоб Україна нарешті стала незалежною. День Соборності в мене асоціюється з червоним і чорним кольорами. Як і тоді, у 1919-му, нині на білий сніг скапують краплини крові захисників держави. Але вірю, що проливається вона недарма, що пробудить таку енергетику у народу, що він не дозволить більше над собою знущатися. На думку приходять слова Андрея Шептицького: «Знаєш, як ненависть і війна руйнують душі, як страх вбиває волю. Жага влади губить живих, нищить віру». Хочеться вірити, що це не про нас, нинішніх.

Галина Кухарук, студентка, навчається у Польщі:

— Мій батько з Хмельниччини, мама — з Тернопільщини. У їхніх паспортах — однакова назва сіл, хоч розділені вони Збручем. Бігали на побачення один до одного на міст через річку. Коли в дитинстві мене привозили на канікули до маминих батьків, слухала спогади прабабусі Єви. Вона розповідала, як вони у голодний 1933-й вдень збирали продукти по селу, прив'язували їх до плота, вночі подавали сигнал і спускали його за течією. На тому боці його ловили. Хоч було це небезпечно, на тому березі Збруча інколи лунали постріли, але люди йшли на це, аби врятуватися від голоду. Мій батько, коли жартома, а коли серйозно казав, що якби не ті плоти з провізією, чи з'явився би він на світ? А я думаю, що наші предки показали приклад того, як українці мають допомагати один одному. Після навчання обов'язково повернуся в Україну, хочу приносити користь тут, на своїй землі. Бачу, як тримаються купи поляки і трохи заздрю: нам би так!

До речі, 21 січня у Тернопільському архіві відкрилася документальна виставка «В єдності сила народу». Серед найцінніших експонатів — звернення до українського народу інформаційного бюро Армії УНР, відозва до народу ЗУНР, лист міністра ісповідань уряду УНР професора Івана Огієнка до філії Кременецького товариства «Просвіти» з його особистим підписом, оголошення про набір в Українське військо, оголошення про помилування дезертирів з нагоди Злуки українських земель, заява Олександра Хоменка, уродженця Лохвиці на Полтавщині, батька двох дітей, про вступ до армії УНР, його паспортна книжка. До слова, тернопільська поліція, а на той час вона була польською, зібрала на бійця велике досьє. Українські січові стрільці воювали на сході України, полтавські хлопці — на заході. Ми були розділені, але ми були єдині.

Людмила НАКОНЕЧНА.

Тернопільська область.

На знімках: заява Олександра Хоменка про вступ до Армії УНР, паспортна книжка Олександра Хоменка.

Фото автора.

У нас достатньо мужності для того, щоб здолати всю зовнішню та внутрішню нечисть і побудувати країну нашої мрії

З ДНЕМ СОБОРНОСТІ!

Обороняючи власну землю, гідність і минуле

22 січня 1919 року — знаменна та визначальна дата в українській історії. Тоді у Києві, на синьо-жовтій Софійській площі, було проголошено договір про воз'єднання в соборну самостійну державу Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки. Тисячі людей, затамувавши подих, вслухалися у величні слова документа, що отримав назву «Акт Злуки»: «Однині воєдино зливаються століттям одірвані одна від одної частини єдиної України — Західно-Українська Народна Республіка (Галичина, Буковина й Угорська Україна) і Наддніпрянська Велика Україна. Здійснились віковічні мрії, якими жили й за які умирали кращі сини України. Однині є єдина незалежна Українська Народна Республіка. Однині український народ, визволений могутнім поривом своїх власних сил, має змогу об'єднаними дружніми зусиллями всіх своїх синів будувати нероздільну самостійну Державу Українську на благо і щастя всього трудового люду».

Ланцюг злуки у Києві. 22 січня 1990 року.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

— В ідеї соборності українських земель, що у січні 1919 року набула державного статусу, глибоке історичне коріння, — каже письменниця, лауреат Шевченківської премії Раїса Іванченко. — Згадайте заклики до єднання Київської Русі, що прозвучали у «Слові о полку Ігоревім» чи пізніше, після поразки руських загонів у першій битві з монголо-татарами у 1223 році на ріці Калка. Тоді відсутність консолідації, роздробленість земель, бо «велика незгода була меж ними», обернулася катастрофою: загинуло багато князів зі своїми дружинами, і це відкрило орді шлях на Київ. Монгольська навала загальмувала розвиток Русі фактично на два з половиною століття.

— З новою силою ідея соборності постає у козацьку добу, — продовжує розмову історик і політолог Роман Матузко. — Видатний політик і державний діяч гетьман Петро Дорошенко (1627—1698), виступивши з концепцією «цілісності Отчизни», в умовах Руїни прагнув за всяку ціну об'єднати Лівобережжя й Правобережжя й звільнити етнічні землі від польського та московського панування, а отже, створити соборну незалежну Українську державу. Його естафету підхоплюють Іван Мазепа, Пилип Орлик, а у XIX столітті кирило-мефодіївські братчики, організатори Літературного товариства імені Тараса Шевченка, що виникло у Львові у 1873 р., (згодом було реорганізоване у Наукове товариство імені Тараса Шевченка), українська еліта. З кінця XIX ст. соборність стає головною ідеєю програм, маніфестів, ідеологічних декларацій українських політичних партій і рухів. На рубежі століть національним ідеалом є, як писав відомий громадський діяч Микола Міхновський, «одна, єдина, неподільна, від Карпат аж до Кавказу (у народних піснях «від Сяну до Дону») самостійна, вільна, демократична Україна».

— Акту Злуки, як завершальному етапу соборницького процесу, передувала низка важливих подій, — зазначає кандидат історичних наук Раїса Іванченко. — 22 січня 1918 р. Українська Центральна Рада (УЦР) ухвалила IV Універсал, яким проголошувалася самостійність Української Народної Республіки, а у жовтні того ж року у Львові сформувалася Українська Національна Рада (УНРада) на чолі з Євгеном Петрушевичем, яка на західноукраїнських землях взяла владу у свої руки і проголосила, що Східна Галичина, Північна Буковина і Закарпаття «творять цілісну українську територію». І вже у листопаді на політичній мапі з'являється Західноукраїнська Народна Республіка. Важливими елементами об'єднання були Буковинське віче у Чернівцях, Всенародні збори у Хусті на Закарпатті. Свідченням легітимності процесу соборності став і факт підписання 1 грудня 1918 року у Фастові Договору про Злуку представниками УНР і ЗУНР. А два основоположні документи об'єднання — ухвала УНР/ЗУНР та універсал Директорії від 22 січня були ратифіковані Трудовим конгресом України.

У пам'яті учасників історичного дійства і наступних поколінь День Злуки був і залишається по-особливому святковим. Очевидець Левко Лукасевич у своїй книзі «На схилку віку» писав, що Київ з самого ранку прикрасився національними прапорами і транспарантами, на балконах — портрети Тараса Шевченка, жовто-блакитні стрічки. На Тріумфальній арці при вході з Володимирської на Софійську площу старовинні герби Східної України і Галичини, по всьому майдану — герби українських губерній. Об одинадцятій під звуки маршу на площу виходять українські піхотні частини, самостріли кінні команди і артилерія. За ними — тисячі людей, що заповнюють і майдан, і прилеглі вулиці. Тут духовенство, представники усіх церков міста, закордонні дипломати, численні делегації від регіонів, міністерств і установ. Службовці залізниць прийшли з величезним транспарантом, на якому написано «Слава українським Героям!» За якусь мить оживають дзвони Мазепинської дзвіниці, згадує Левко Лукасевич, та інших храмів, з Печерська чути постріли гармат. Військовий оркестр грає Національний Гімн. І нарешті найурочистіший момент свята — проголошення Акта Злуки, який велелюдний майдан зустрічає вигуками «Слава!»

— Незважаючи на поразку визвольних змагань 1917—1921 рр. (однією з причин падіння об'єднаної УНР була відсутність злагоджених дій керівництва країни), в результаті чого Польща захопила Галичину і Волинь, Угорщина — Закарпаття, Румунія — Буковину, а більшовицька Росія — Наддніпрянську Україну, ідея соборності продовжувала жити, — зазначає Раїса Іванченко. — Тут варто сказати і про солідарність українців західних земель із тими, хто став жертвою організованого комуністами Голодомору 1932—1933 рр., чи події на Підкарпатській Русі 1938—1939 рр. Тоді у Карпатській Україні, у Хусті, вперше за 20 років 22 січня на офіційному рівні було відзначено День Соборності. У заходах взяли участь понад 30 тисяч чоловік. Ще однією віхою на шляху відродження вільної України стало 22 січня 1973 р., коли гурт молоді вивісив у Чорткові на Тернопільщині синьо-жовтий прапор, за що хлопців кинули за грати, чи інша дата — 1978 рік. Тоді у січні, протестуючи проти русифікації, на Чернечій горі у Каневі біля могили Тараса Шевченка спалив себе Олекса Гірник із Калуша.

А вже 22 січня 1990-го, за різними даними, від 450 тис. до трьох мільйонів українців вийшли на головні автомобільні магістралі країни, утворивши символічний живий ланцюг від Києва до Львова, що мав символізувати єдність українців та їхніх етнічних земель. На державному рівні День Соборності, відповідно до Указу Президента, відзначається з 1999 року.

— Безкомпромісна боротьба за єдину Українську державу триває й сьогодні. І знову, як у минулі століття, на наші землі зазіхає агресивна, ненажерлива Російська імперія, яка розпочала гібридну війну з Києвом, — каже радянський політв'язень, громадський діяч Григорій Куценко. — За право нації на самовизначення, зокрема, приєднуватися до ЄС чи вступати до НАТО, вже віддали життя тисячі кращих синів нашого народу — і на Майдані, і на східному фронті. Ми вистояли на Інститутській під кулями снайперів, вистоїмо і переможемо на Донбасі, бо народ демонструє єдність устремлінь. Соборність українських земель тримається на соборності наших душ, а це найголовніша складова національних дій.

Світлана ЧОРНА.

МИ — РАЗОМ!

Чи легко бути українцем у Криму

Майже два роки минуло з моменту окупації Криму Росією. Майже два роки в заручниках. Дуже складно було перший час адаптуватися до нових реалій, все здавалося страшним сном, а пробудження все не наставало. В одну мить ти розумієш, що життя розділилося на «до» і «після». Багато з того, що було «до», захотілося забути, викреслити зі своєї пам'яті, включаючи людей, з якими пробув пліч-о-пліч більшу частину свого свідомого життя, які ще зовсім недавно були тобі дорогі. Потім стає гидотно навіть дихати з цими зрадниками одним повітрям, і залишається єдиний вихід — виїхати. Але ж окупант саме цього і чекає, він спить і бачить, щоб усі патріоти України покинули Крим, він заселить в їхні будинки своїх маріонеток із Дагестану та інших куточків «Великої Православної» Росії і почне смикати за мотузки, а населення України буде вже не зацікавлене в його поверненні.

І тут ти кажеш собі — ти ж не один у своїй біді, оточи себе тими, у кого такі ж цілі і цінності!

На сьогодні у мене знову багато друзів, тільки тепер я точно знаю — вони справжні, вони патріоти і вони з різних куточків Криму! Ми часто їздимо один до одного в гості, будуємо плани на майбутнє в Українському Криму, виїжджаємо на материкову частину України, щоб подихати повітрям, походити по вільній землі, обійняти вільних людей, привезти передачу військовим. Ми вчимо своїх дітей розмовляти українською мовою, і абсолютно не важливо — ця дитина кримський татарин чи білорус — ми всі українці. Багатьом із нас уже довелося випробувати на собі так зване «правосуддя» окупанта, адже за фото в мережі у вишиванці або з українським прапором обов'язково піде виклик у ФСБ, за покладання квітів до пам'ятника Т. Г. Шевченку — штраф. Ми живемо в постійному очікуванні того, що в наш дім увірвуться люди з ФСБ із звинуваченнями в тероризмі, екстремізмі і при цьому шукатимуть докази — українську символіку. А доноси «пильних» сусідів і колег, про які раніше я читала в книгах з історії — тепер звична річ.

На завершення хочу сказати, що таких, як ми, в Криму немало, просто багато хто боїться сказати про це вголос. А підвищена увага до нас спецслужб окупанта дає нам зрозуміти, що ми становимо загрозу для нього, і це означає, що ми — на правильному шляху.

Наталка РАЗУМОВСЬКА.

На допомогу прийшла вся країна

Що таке соборність, об'єднання країни заради ідеї, мети і допомоги відчули на собі жителі районного містечка Сватового на Луганщині.

...Улітку 2014-го, коли вбивчо заговорили «Гради» та мінomети і населення східної частини регіону у паніці почало покидати свої домівки, сватівчани одними з перших в області надали таким людям притулок. У мальовничому місці біля річки Красної було створене наметове містечко для тих, хто тікав від війни. Першими на біду луганчан відгукнулись одеські та чернігівські «надзвичайники». Вони привезли ліжка, ковдри, їжу, інші необхідні речі, з людьми почали працювати психологи. Місцева влада робила все можливе, щоб підтримати людей. Сватівські аграрії постачали у наметове містечко овочі, молоко та м'ясо. До Сватового, де на той час перебувала чи не найбільша кількість переселенців, почала надходити гуманітарна допомога з Вінниці, Житомира, Львова, Кам'янця-Подільського та інших українських міст. Хоч як важко було тоді військовикам, але й вони ділилися з населенням харчовими продуктами, орієнтували своїх волонтерів на потреби мирного населення.

Заступник голови Сватівської райдержадміністрації Ганна Лемешко розповіла про те, як її вразив вчинок наших колег із газети «Факты». Щоб якось допомогти переселенцям, вони передавали з Києва меблі, пральні машини, одяг.

— У тому, що наша держава — соборна країна, ми переконались ще раз, коли восени минулого року сталася трагедія на військовому складі, де зберігалося приблизно 3,5 тонни боєприпасів, — розповідає Ганна. — Як відомо, від вибухів у Сватовому постраждало понад 600 будинків приватного сектора і майже 60 багатоповерхівок. Матеріали везли з усіх регіонів. Ми й досі заліковуємо рани від цієї пожежі, але її масштаби вдалося значно зменшити саме завдяки підтримці всієї України.

Одним із своєрідних сучасних символів єдності та свободи Ганна Лемешко називає... піаніно. Минулого року, проводячи акцію за мир та єдність України, Станично-Луганський район ініціював таку ідею — передачу пофарбованого в кольори українського прапора цього музичного інструмента спочатку всім районам області, а потім — регіонам країни як символ єдності заходу і сходу. У Сватове піаніно потрапило на «Слобожанський спас» — традиційний фольк-фестиваль, а потім цей музичний інструмент сватівчани відправили до Івана-Франківська.

Святкування Дня Соборності 2015 року.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Фото надане Сватівською РДА.

На Полтавщині працівники обласного центру зайнятості та його підрозділів на місцях залучили до громадських робіт із розчищення територій від снігу понад 250 безробітних, *інформує наш власкор Василь Неїжмак*

На Хмельниччині пальне подешевшало на півгривні. Такі дані повідомили у теріввідділенні АМКУ. Раніше відділення рекомендувало 12 регіональним нафтотрейдерам знизити ціни на автозаправочних станціях краю, оскільки на світових ринках відбулося серйозне падіння вартості нафти, *передає наш власкор Ірина Козак*

Новий вагон перевозитиме більше зерна

На розташованому в Кременчуці Крюківському вагонобудівному заводі презентували вагон-хопер для перевезення збіжжя.

Об'єм кузова — 116 метрів кубічних, вантажопідйомність — 76 тонн. Його рух на залізничній колії забезпечує візок удосконаленої конструкції. Технічні характеристики останнього забезпечують найсучасніші стандарти якості. Зокрема, у візку змінені тримальні конструкції — бокові рами та надресорні балки. Минулоріч згаданий візок пройшов повний комплекс випробувань.

А нещодавно міжвідомча комісія дозволила серійне виробництво нового вагона. При цьому було зазначено, що він відповідає критеріям інноваційності, серед яких — збільшення міжремонтного пробігу до чотирьох років, здатність витримувати підвищене навантаження на вісь і збільшена вантажопідйомність.

До речі, лінійка вагонів-хоперів, розроблених і впроваджених у виробництво фахівцями Крюківського вагонобудівного заводу, вже перевищила 10 одиниць. Працівники підприємства сподіваються на те, що такий вибір сприятиме збільшенню кількості замовлень їхньої продукції.

Василь НЕЇЖМАК.
Полтавська область.

РЕГІОН: СУМЩИНА

Інвестору пообіцяли підтримку

Фото Марини ГАВРИЛЕНКОВОЇ.

На Сумщині почали впроваджувати перспективний інвестиційний проект. Азербайджанська компанія «Еліт-Ойл», за словами її директора Іліна Алієва** (на знімку), **присутня в Україні вже 15 років і має переробні підприємства на територіях двох областей. І ось тепер — Сумщина, де під Ромнами придбали занедбаний комбікормовий завод. Нині там триває реконструкція елеватора, готується проектна документація і вже скоро з'явиться сучасне виробництво. Воно використовуватиме 200 тис. тонн сировини на рік. Перероблятимуть сою, соняшник та ріпак, а виготовлятимуть з них соєве масло, шроти, комбікорм та іншу продукцію. На підприємстві зможуть працевлаштуватися не менше 200 осіб. У його будівництво «Еліт-Ойл» вкладатиме не власні гроші, а кошти своїх ділових партнерів з Туреччини. Це — мільйони євро.

І. Алієв каже, що збудувати нове підприємство саме на Сумщині порадив Почесний консул Азербайджанської Республіки в Україні Афган Салманов. До призначення на дипломатичну роботу його неодноразово обирали депутатом Сумської облради, він добре відомий в регіоні як підприємець і меценат, тож така авторитетна рекомендація не була проігнорована.

— Сумщина — потенційно потужний регіон, особливо, що стосується агропереробки, — вважає І. Алієв. —Тому вона повинна експортувати за рубіж не сировину, а готову продукцію із високою доданою вартістю.

Нещодавно інвестор зустрівся із головою облдержадміністрації Миколою Клочком. Керівник регіону запевнив, що всіляко підтримуватиме проект. А голова управління СБУ в області Юрій Гончаров пообіцяв Іліну Алієву взяти проект під оперативний супровід і негайно реагувати на будь-які корупційні прояви.

У підприємця запитали, чи не турбує його той факт, що Сумщина — прикордонний регіон, і через це тут можуть виникати певні загрози з боку північного сусіда. І. Алієв відповів, що Азербайджан також пережив збройний конфлікт, коли боровся за незалежність, та й нині у державі існує неврегульована проблема Нагірного Карабаху, тому до роботи у не зовсім спокійних умовах у цій країні звикли. Але є і плюси. Підприємство планує продавати значну частину своєї продукції до Білорусі, бо тваринницька галузь цієї держави потребуватиме її у великій кількості. Тому з погляду логістики Сумська область розташована дуже вдало.

ТИМ ЧАСОМ

Колишнього голову облдержадміністрації підозрюють у злочинах

Володимир Шульга був народним депутатом України попереднього скликання та у березні — вересні 2014 року очолював Сумську область. Нині працює проректором одного із київських вишів. Саме там, але не з першої спроби, і «впіймали» його земляки із прокуратури, щоб вручити повідомлення про підозру.

Ідеться про шахрайство, заволодіння майном через зловживання службовим становищем і службову підробку. Як повідомили у пресслужбі облпрокуратури, у липні 2014 року підозрюваний, який на той час працював головою облдержадміністрації і «паралельно» був народним депутатом, виїхав у приватних справах за кордон, але документально оформив цей візит як відрядження до Києва. Відтак, одержав і «командировочні», і заробітну плату.

В. Шульгу звільнили з посади після того, як помічників голови облдержадміністрації впіймали на величезному хабарі. У листопаді 2014 року вже колишній очільник області, начебто, переконав чоловіка заарештованої зібрати 1,2 млн. грн. Ці гроші В. Шульга обіцяв внести як заставу, щоб затриману до суду випустили на волю. Але обіцянку екс-очільник області не виконав і, буцімто, розпорядився всіма коштами на власний розсуд. Сумчани підозрюють В. Шульгу і в інших гріхах, які поки що не фігурують у матеріалах справи. Але якщо в суді підтвердиться навіть те, що вже є, колишній можновладець може отримати до 12 років позбавлення волі.

Підготував Володимир ЧЕРНОВ.

Вдале завершення довгобуду

У селищі Мар'янівка Горохівського району в загальноосвітній школі I—III ступенів відкрили спорткомплекс. Будівельники ПАТ «Луцьксантехмонтаж № 536» звели об'єкт напрочуд швидко: за неповний 2015 рік.

Як розповіла директор школи Ольга Осоховська, ще в 70-х роках минулого століття під спортзал викопали котлован, ще через десятиліття залили фундаменти. Далі ж справа не рухалася з місця аж до 2011-го, коли тамтешнім освітянам спільно з фондом «Європейський вектор» вдалося виграти два гранти й заручитися підтримкою народного депутата України Сергія Мартиняка. Реально ж кошти, трохи більше 11 мільйонів гривень, надійшли торік із Державного фонду регіонального розвитку, частина — з обласної казни.

Наприкінці жовтня 2015 року голова ОДА Володимир Гунчик, перебуваючи в Горохівському районі, оглянув будову. Тоді ж визначили і терміни завершення об'єкта: до свята Першого дзвоника у 2016 році. Зробили ж набагато швидше.

Максим СОЛОНЕНКО.
Волинська область.

На знімку: перерізаючи на новобудові символічну стрічку, голова ОДА Володимир Гунчик вибрав у помічники цю маленьку волинянку.

Фото відділу інформаційної політики ОДА.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Очікують похолодання

За інформацією директора Українського гідрометцентру Миколи Кульбіди, у найближчі 10 днів в Україні зберігатиметься морозна погода. Так, у столиці 22 січня температура вночі становитиме мінус 12—14°, вдень — 10—12°, 23 січня очікується вночі 14—16°, вдень 10—12° нижче нуля. А найхолодніше, за прогнозами синоптиків, буде 24 січня. У Києві температура повітря вночі опуститься до 17—19°, вдень 11—13° морозу. Одне слово, треба вдягатися тепліше і обмежити прогулянки. Фахівці також радять за можливості не користуватися власним автотранспортом у разі погіршення погодних умов та не паркувати авто в не призначених для цього місцях.

Вирощували врожаї на письмовому столі

Правоохоронці затримали двох організаторів бізнес-схеми ухилення від сплати податків в особливо великих розмірах. Землі, які нібито були взято в оренду в різних областях України, «обробляло» підприємство, на якому фактично працювала лише одна особа і не було техніки. Сільгоспкультури «реалізовували» суб'єктам господарської діяльності. Тобто насправді відбувався лише документообіг. Але він давав змогу «підприємству» перебувати на спецрежимі оподаткування та не сплачувати податки до бюджету, а покупцям — незаконно формувати податковий кредит з ПДВ. Таким чином, як повідомили у секторі комунікацій ГУ ДФС у Житомирській області, державна казна недоотримала понад 17 млн. грн.

Оксана ЛУК'ЯНЕНКО.
Житомирська область.

ЦИФРА

Понад 350 тис.

гостей відвідали Львів у період Новорічно-різдвяних свят (19 грудня — 20 січня). Туристичний збір сягає понад 2,5 млн. грн., а це майже вдвічі більше, ніж торік, повідомляє управління туризму Львівської міськради.

Христина ГОРОБЕЦЬ.
Львів.

Редактори обговорили «15 кроків до свободи»

Так символічно названо дорожній план реформування комунальних ЗМІ, що його обговорили у Чернігові редактори п'ятнадцяти видань.

Реалізація Закону України «Про реформування державних і комунальних друкованих засобів масової інформації» — справа з багатьма невідомими. Тому редактор менської районної газети «Наше слово» і голова Асоціації регіональних ЗМІ Олександр Назаренко представили колегам календарний план усіх етапів.

До кінця березня колективи редакцій мають провести збори та визначитися щодо способу реформування, а не пізніше 1 травня їх співзасновникам — місцевим радам та державним адміністраціям — потрібно ухвалити рішення.

Під час бліц-опитування, проведеного на нараді, десять редакторів повідомили, що готові реформуватися вже цього року, щоб стати приватними виданнями.

Василь ЧЕПУРНИЙ.
Чернігівська область.

Наркотрафік проходить через Щастя?

Триває розслідування загибелі двох членів мобільної групи, до складу якої входили співробітники СБУ й бійці 92-ї аеромобільної бригади ЗСУ, що потрапили в засідку в Новоайдарському районі. Слід, який могла виявити й мобільна група, привів до міста Щастя й свідчить про можливий шлях транспортування наркотиків. За словами військового експерта, народного депутата Дмитра Тимчука, група «ІС», працюючи в непідконтрольних районах Донбасу, давно отримує інформацію про наркотрафік з Афганістану через Росію й Україну в Європу. Один із трьох шляхів проходить через Щастя. Оскільки місто перебуває на українській території, він не може функціонувати без участі окремих представників українських силовиків.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

У містах Запорізької області вводять спільне патрулювання поліції та бійців Нацгвардії (Леонід СОСНИЦЬКИЙ)

Сільського листоношу чекають із нетерпінням

У віддалених селах, де хати з мешканцями можна перелічити на пальцях, для селян ниточкою, яка їх зв'язує із зовнішнім світом, є листоноша. Валентина Бурлаку** (на знімку), **яку визнано «Листоношею року» в Одеській області, як ніхто це знає й цінує.

«Робота у нас особлива — нести людям радість... А люди в селі дуже відкриті, добрі, завжди з нетерпінням чекають на тебе», — розповідає Валентина Петрівна.

Після закінчення технікуму вимірів в Одесі молода Валя повернулася до рідного села в Любашівському районі Одеської області — хворіла мама. Тут вона знайшла цікаву роботу, яка стала справою всього її життя. Останні сім років Валентина Петрівна працює листоношею в пересувному відділенні зв'язку, обслуговує села Антонівку й Агеївку. А до цього Валентина Бурлаку 14 років очолювала відділення поштового зв'язку в Антонівці. Нині у цих селах мешкають переважно люди похилого віку, і Валентина Петрівна для них по-справжньому дорога і близька людина, яка і листа напише, і газету передплатить, а треба — і по господарству допоможе. На два села один магазин, та й то далеко. А листоноша — людина безвідмовна, завжди допоможе. І ділом, і добрим словом. Тому й тягнуться до неї люди.

Щодня листоноша долає чималі відстані на велосипеді, а от у негоду рятує підвода. Завантажує її товаром, кореспонденцією — і вперед до антонівців й агеївців, які вже зачекалися. Якщо треба — Валентині Петрівні допомагає чоловік, а у відпустці підміняє дорослий син.

Валентина Бурлаку не вчилася на комерсанта, психолога чи дипломата, але в роботі сільського листоноші вона зуміла поєднати в собі всі ці навички і, напевно, тому люди її люблять і поважають.

Кирило ВОРОНКОВ.

Одеська область.

Фото Одеської дирекції УДППЗ «Укрпошта».

Виплати одиноким матерям тимчасово припинено, а не скасовано

На Дніпропетровщині припинено виплати соцдопомоги одиноким матерям, заявила на прес-конференції начальник управління департаменту соціального захисту населення Дніпропетровської ОДА Вікторія Чернигіна. Виплати в січні не проводилися у зв'язку зі зміною процедури нарахування. Однак, за словами чиновниці, їх не скасовано, а тимчасово припинено. Як розповіла Вікторія Чернигіна, цьогоріч соцдопомога цієї категорії матерів залежатиме від доходів одержувачів. Відповідно, одиноким і матерям, які не одержують аліментів, доведеться надати в управління праці і соцзахисту населення свого району довідки про доходи за останні півроку. Після надання необхідних документів матеріальну допомогу буде призначено на шість місяців. Через півроку процедуру доведеться повторити.

Довідки можна надавати протягом лютого й березня, а допомогу все одно буде призначено з 1 січня.

— Жінки, які не працюють і стоять на обліку в центрі зайнятості, можуть заповнити лише декларацію, тому що в цьому разі довідки про доходи надають самі управління праці і соцзахисту, — пояснила Вікторія Чернигіна. — Якщо одинока мати вже втратила право одержувати допомогу у зв'язку з безробіттям і доходів у неї немає, то їй буде призначено максимальний розмір допомоги на дитину — 100% прожиткового мінімуму, який з 1 січня для дитини менше 6 років становить 1167 грн., а від 6 до 18 років — 1455 грн.

Як розповіла начальник управління департаменту соціального захисту, через чотири місяці ці виплати мають зрости, оскільки держбюджет передбачає підвищення прожиткового мінімуму. Перше підвищення заплановано в травні, а друге — у грудні. У травні довідок про доходи надавати не доведеться, оскільки допомогу призначають на півроку (до 1 липня), тому розмір виплати буде перераховано автоматично.

Аркадій АВРАМЕНКО.

Дніпропетровська область.

ФОТОФАКТ

У Національному музеї історії України відбулася презентація ініціативи «Мрійники України», під час якої передали капсулу часу з мріями талановитих молодих українців. Організатори зазначили, що капсула протягом 2016 року залишатиметься в музеї, ще двічі туди додаватимуть листи з мріями: на День Конституції та День незалежності.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Більше фото тут — www.golos.com.ua

Медичні будні рятувальників

Складні погодні умови часто стають загрозою для життя. На прохання про допомогу в транспортуванні з Устинівки до Кіровограда двох осіб для термінового проведення гемодіалізу в обласній лікарні відгукнулися працівники Долинського райавтодору та рятувальники ДСНС. Хворі потребували особливих умов перевезення, тож для них у сусідньому райцентрі знайшли легковий автомобіль з підвищеною прохідністю. Та щоб легковик на шляху до Устинівки зміг прорватися через перемети, що подекуди сягали майже трьох метрів, дорогу довелося пробивати спецтехнікою. До обласного центру хворих супроводжували рятувальники відділення державної пожежно-рятувальної частини №20 міста Долинська на аварійно-рятувальному автомобілі.

До служби порятунку також надійшла інформація з центру екстреної медичної допомоги про те, що в селі Павлівка потребує госпіталізації жінка, у якої почалися пологи. До села вирушила бригада швидкої допомоги в супроводі рятувальників ДПРЧ №28 та спецавтомобіль. Однак через перемети техніка зупинилася біля села Першотравенка. На допомогу приїхав бульдозер аварійно-рятувального загону спецпризначення. Жінку вчасно доправили до Компаніївської центральної районної лікарні. Аварійно-рятувальним автомобілем везли й вагітну з села Червона Долина. Також до снігового замету потрапила «швидка» з породіллею на шляху між селами Плетений Ташлик та Олександрівка. Автомобілем підвищеної прохідності рятувальники ДПРЧ №23 витягли медиків і забезпечили супровід до лікарні. Допомога знадобилася й лікарям Вільшанської ЦРЛ, які не змогли потрапити до вагітної мешканки села Владиславка. Дорогу розчищали тракторами, а допомагав у буксируванні «швидкої» пожежний автомобіль ДПРЧ №30. Як повідомила прес-служба управління ДСНС, уже ввечері жінка народила хлопчика. Потрапила до снігового замету й «швидка», що поспішала за викликом у Знам'янку. Рятувальники ДПРЧ №18 ДСНС спецавтомобілем відбуксирували медичне авто та забезпечили його подальший супровід, щоб вчасно доправити вагітну до лікарні. На світ уже з'явилася дівчинка.

Щоденно по кілька викликів щодо порятунку карет швидкої медичної допомоги зі снігового полону в дворах міста надходить і до кіровоградських рятувальників.

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоградська область.

«Схрестили» вантажівку з тролейбусом

У Херсоні задля відновлення руху громадського транспорту в ожеледицю довелося «схрестити» тролейбус та звичайну вантажівку. Оскільки вкрита кригою контактна мережа не дає змогу рухомому складу безперешкодно виходити на маршрути, умільці з міського КП «Херсонелектротранс» установили у кузові старого «ЗІЛу» спеціальну опору. А на ній закріпили дві тролейбусні штанги зі спеціальними роликами, обладнаними фрезою. Під'єднавшись штангами до дротів контактної мережі, фреза зрізає кригу, поступово очищуючи їх.

Заступник директора «Херсонелектротрансу» Сергій Костючок каже, що завдяки оригінальному пристрою (за його твердженням, аналогів не вигадали в жодному місті України) на третій день ожеледиці вдалося запустити два тролейбусні маршрути із семи. Роботи тривають.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсон.

СПОРТ

Бойко — гравець «Бешикташа»

Футбол. Тепер уже колишній воротар «Дніпра» 27-річний Денис Бойко офіційно став гравцем «Бешикташа» (Туреччина, Стамбул). Інформацію підтвердили офіційні сайти обох клубів. Як стверджує турецька преса, «орли» заплатять за придбання 4 мільйони євро.

Категорично виступав проти цього переходу тренер «Дніпра» Мирон Маркевич. А от велика група фанів «орлів» гаряче вітала прибуття свого нового воротаря.

У «Сталі» президента попросили на вихід

Віце-президент ФК «Сталь» (Дніпродзержинськ) Богдан Надолов розповів про причини відсторонення президента клубу Вардана Ісраеляна.

— Ісраелян так і не забезпечив фінансування клубу, через що працівникам «Сталі» не виплачено кошти за листопад і грудень минулого року. Також у клубі є значні заборгованості з виплати преміальних та інші борги. На контакт Ісраелян із представниками колективу не йшов. Він усіляко перешкоджав вирішенню питань, пов'язаних із подальшим функціонуванням «Сталі».

Враховуючи всі ці факти, було ухвалено рішення про звільнення Ісраеляна з посади президента дніпродзержинського клубу й виключення з числа його членів.

То був не наш день

Контрольні матчі за участю українських команд. 20 січня.

Іспанія. Марбелья. **«Динамо» (Україна, Київ) — «Ліненсе» (Іспанія). 0:1. Гол:** Еспінар, 24.

«Динамо»: перший тайм — Бущан, Сілва, Бурда, Ягодінскіс, Морозюк, Велозу, Мякушко, Андрієвський, Петрович, Калитвинцев, Мораес; другий тайм — Рудько, Віда, Хачеріді, Драгович, Антунеш, Рибалка, Гонсалес, Гармаш, Буяльський, Гусев, Теодорчик.

***

Туреччина. Белек. **«Дніпро» (Україна, Дніпропетровськ) — «Редінггаузен» (Німеччина). 1:3. Голи:** Безус, 78 — Якубяк, 65, 85, Гудзь, 90+1 (у власні ворота).

«Дніпро»: Баштаненко, Адамюк, Гудзь, Едмар, Томечак, Чеберко (Безус, 46), Вакулко, Кобахідзе, Луньов (Руїс, 77), Політило (Назарина, 66), Баланюк.

Цей поєдинок проти команди регіональної ліги, як бачимо, дніпряни проводили експериментальним складом. У підсумку — повна невдача.

Але ще гірше зіграла того самого дня основа дніпропетровців у зустрічі не з якимсь елітним колективом, а з простими напівпрофесіоналами з четвертого німецького дивізіону.

«Дніпро» — «Цвіккау» (Німеччина). 0:5. Голи: Фрік, 2, Май, 16, Озтюрк, 23, Шредер 68, 73.

«Дніпро»: Лаштувка, Федецький, Чеберячко, Папа Гуйє, Руїс (Кобахідзе, 60), Гама, Шахов, Матос, Петров (Політило, 60), Назарина (Селезньов, 46), Зозуля.

***

Лише «Шахтар», хоч і програв, продемонстрував досить якісний футбол, та ще й найкращі бійцівські якості. Через прикру помилку «гірники» пропустили першими. А перед перервою поступалися вже 1:3. Але в другому таймі наші диктували умови сильному супернику, в складі якого виступає чимало класних виконавців.

У кінцівці зустрічі донечани скоротили відставання в рахунку до мінімуму. І буквально притисли «Корінтіанс» до його воріт, створюючи гострі моменти. Матч міг завершитися навіть перемогою українського клубу, котрий створив кілька гольових моментів. Найкращий шанс забити мав Степаненко. Але пробив вище воріт зблизька.

На жаль, рефері своїми діями спровокував бійку. Але винним визначив чомусь лише Кучера.

США. Орландо (Флорида). **«Шахтар» (Україна, Донецьк) — «Корінтіанс» (Бразилія, Сан-Паулу). 2:3. Голи:** Тайсон, 23, Коваленко, 81 — Даніло, 12, Ангель Ромеро, 36, 44.

«Шахтар»: П'ятов, Срна, Кучер, Ракицький, Ісмаілі, Степаненко, Дентіньйо, Нем (Коваленко, 64), Марлос (Зубков, 77; Ордець, 83), Тайсон, Феррейра (Гладкий, 64).

Підготував Геннадій БРАНИЦЬКИЙ.

У Києві подовжили профілактичний карантин у школах до 27 січня (Укрінформ)

У древній Пересопниці Рівненського району завершення різдвяних свят традиційно ознаменувалося Слов'янським фольклорним фестивалем «Коляда». Колядувати та щедрувати сюди з'їхалися народні колективи з Рівненської та сусідніх областей, *передає наш постійний дописувач Євген Цимбалюк*

У селищі Чупахівка (Сумська обл.) створили шкільний музей, присвячений колишнім учням Юрію Бережному та Олексію Вербицькому, які загинули у серпні 2014 року, виконуючи військовий обов'язок по захисту суверенітету, територіальної цілісності та незалежності України. Над експозиціями працювали діти і дорослі, *повідомляє наш власкор Володимир Чернов*

Борис ПАТОН: «Недофінансування НАН України призведе до згортання дослідницьких проектів і втрати наукових кадрів»

НАУКА ВИЖИВАННЯ

Останнім часом багато говорять про неефективність української науки. Скептикам порадимо порівняти отримані результати з обсягами фінансування дослідницьких установ. За цим показником наша наука — одна з найефективніших у світі. Тим часом Законом України «Про Державний бюджет України на 2016 рік» передбачено значне зменшення фінансування Академії, що неминуче призведе до згортання досліджень за багатьма пріоритетними напрямами й істотного скорочення кадрів в академічних інститутах. Про науку виживання і науку розвитку в інтерв'ю «Голосу України» розповів президент НАН України академік НАН України Борис Патон *(на знімку).*

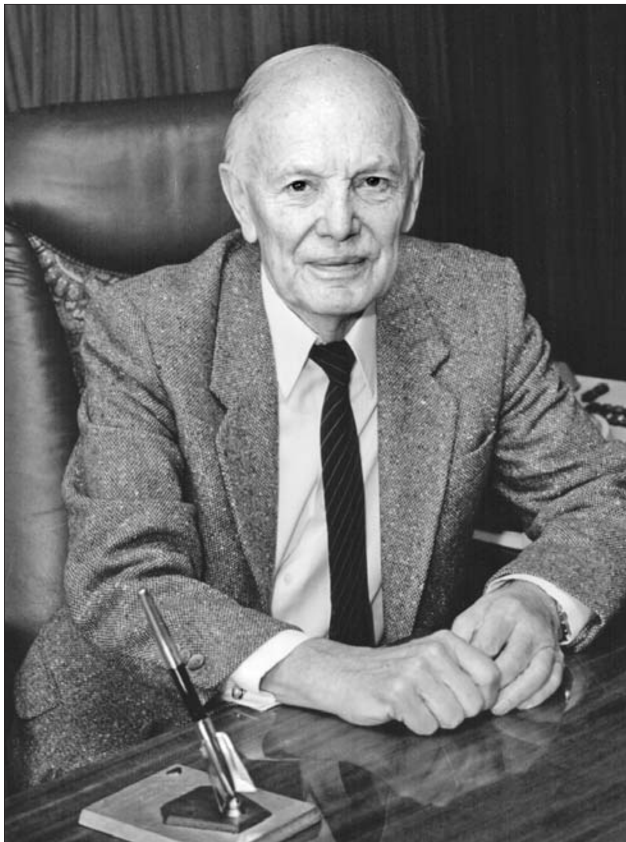

— Борисе Євгеновичу, торік із вуст урядовців нерідко лунали звинувачення на адресу вітчизняної науки...

— Ми почули багато неприємних і — головне — цілком безпідставних звинувачень у свій бік. А спростувати їх нескладно — достатньо просто навести приклади вагомих результатів, отриманих дослідниками Академії.

Серед фундаментальних досягнень наших фахівців хотілося б виокремити визначення торієвого потенціалу геологічних структур України, що може стати основою для розвитку в нашій державі перспективної галузі — торієвої енергетики, важливої як з екологічної точки зору, так і з точки зору нерозповсюдження ядерної зброї.

Ще одним вкрай важливим здобутком є нова схема фазово-геохімічної зональності нафтидогенезу земних надр. Її розроблено для підвищення видобування природного газу з метою максимального забезпечення потреб України в цьому енергоносії. Особливої уваги варті й значні результати, досягнуті при дослідженні хімії двовимірних структур — графену та його оксидів, сульфідів молібдену тощо. Вказаним структурам притаманна низка унікальних функціональних властивостей, на основі яких вчені планують у подальшому створювати матеріали нового покоління для електроніки й оптоелектроніки. Не можу не згадати і про дослідження в галузі медицини. Зокрема, під час вивчення структури та властивостей похідних бензодіазепіну наші хіміки виявили високоактивні низькотоксичні анальгетики і протизапальні засоби та відібрали найактивніші й найбезпечніші з них для проведення доклінічних досліджень. Торік вчені-гуманітарії Академії завершили багаторічне фундаментальне дослідження з повномасштабної реконструкції демографічної динаміки України в сучасних межах із кінця XVIII ст. до початку XXI ст., а на основі цієї реконструкції вперше здійснили науково обґрунтовану оцінку втрат України від соціальних катастроф у першій половині XX ст. І це далеко не повний перелік досягнень науковців Академії — його, без перебільшення, вистачить на грубий том. Про всі розробки установ НАН України можна дізнатися зі звітів, які ми щороку оприлюднюємо.

— Академії закидають відсутність практичного ефекту від її діяльності. Які розробки ваших фахівців впроваджено в Україні?

— Наші вчені активно працюють над ефективним розв'язанням нових проблем, з якими стикається українське суспільство в ці скрутні часи. Одним із основних напрямів діяльності Академії на даний час є створення розробок і технологій, призначених для забезпечення енергетичної незалежності держави. Яскравим прикладом можуть слугувати результати участі наших фахівців у роботах із подовження термінів експлуатації 4-х з 15-ти діючих енергоблоків українських атомних електростанцій. Підкреслю, що це дає змогу на 10—20 років, а в перспективі — на 30 років відкласти будівництво нових потужностей.

За висновками ДП «НАЕК «Енергоатом», економічний ефект від подовження терміну експлуатації одного енергоблоку на рік становить майже 1,5 млрд. доларів США.

До речі, внесок Академії у розроблення відповідних технологій та їх впровадження оцінюється майже у 50%. Іншою вагомою розробкою наших науковців в галузі енергетики є автоматизована система обліку електричної енергії з контролем показників її якості на всіх рівнях її виробництва, передачі і споживання. Починаючи з 2013 року, економічний ефект від її впровадження на ДП «НЕК «Укренерго» перевищив 1 млрд. грн. Академія бере активну участь і в розвитку та поліпшенні транспортної інфраструктури України. Не можу не згадати про розроблену нашими фахівцями технологію та налагоджене ними виробництво машин для контактного стикового зварювання рейок із високоміцної сталі. Залізничні шляхи, що прокладаються з використанням виготовленого нами обладнання, отримали назву «оксамитових». Оскільки рівень шуму, утворюваного під час руху потягів такими рейками, значно знизився, а швидкість руху вітчизняних потягів, навпаки, зросла — до 160 км/год. В Україні та КНР вже прокладено відповідно 5 і 11 тис. км цих шляхів, а сумарний економічний ефект від впровадження зазначеної розробки становив 2,6 млрд. грн. Далі. Наші металофізики розробили та передали для впровадження на ДП «Антонов» технологію отримання високоміцного титанового сплаву. Його використання дасть змогу виготовляти корозійностійкі деталі з майже вдвічі меншою масою та підвищеним ресурсом експлуатації, що є надзвичайно важливим в авіаційній галузі. Поза увагою вчених Академії не залишається і продовольча безпека. Врожай із висіяних нових сортів озимої пшениці, які було виведено нашими дослідниками, здатен майже повністю забезпечити потреби України у продовольчому зерні. Крім того, у виробництві вже використовується біотехнологія отримання рослинного білка, а також застосовуються нові комплексні добрива й екологічно безпечні системи живлення і захисту високопродуктивних сортів озимої пшениці. Економічний ефект від усіх вищезазначених впроваджених результатів, одержаних нашими біологами та селекціонерами, щороку сягає мільярдів гривень і забезпечує як високі прибутки виробників, так і значні надходження до державного бюджету.

Особливо хочу наголосити, що **з 2015 року в НАН України започатковано цільову науково-технічну програму, спрямовану на посилення обороноздатності і зміцнення безпеки держави.** У рамках цієї програми розпочато виконання відібраних за конкурсом найбільш перспективних проектів. Додам до цього, що чимало нових розробок наших учених уже використовуються для військових потреб, в тому числі в зоні АТО. Йдеться, наприклад, про засоби особистого захисту — зокрема, вогнезахисні засоби і керамiко-полімерні броньовані блоки мозаїчної структури, якими комплектуються бронежилети наших військовослужбовців, гемостатики, а також про автономні безполум'яні генератори тепла й низку потужних інформаційно-комунікаційних систем. Академія від часу проголошення незалежності України й донині велику увагу приділяє науковому супроводженню базових галузей вітчизняної економіки й окремих високотехнологічних виробництв.

— Розкажіть про співпрацю Академії із зарубіжними партнерами, зокрема, з європейськими. Адже, як відомо, 2014 року Україна підписала Угоду про асоціацію з ЄС, а торік — Угоду про асоційоване членство в Рамковій програмі Євросоюзу із досліджень та інновацій «Горизонт-2020».

— Ми маємо понад 120 міжнародних угод про співпрацю з науковими структурами 50 країн, впродовж тривалого часу плідно взаємодіємо з багатьма міжнародними організаціями — НАТО, ЮНЕСКО, ЦЕРН та іншими. Останнім часом співробітництво із партнерами з країн-членів ЄС й асоційованих країн набуло для нас пріоритетного значення. Основою для цього слугують 27 угод, укладених із академіями та провідними науковими центрами Європи. Хоча, безумовно, підписання Угоди про асоційоване членство України в Рамковій програмі ЄС «Горизонт—2020» відкриває нові — додаткові — можливості для входження нашої держави в європейський дослідницький простір. Зауважу, що в червні 2015 року НАН України та французький Національний центр наукових досліджень підписали Угоду про створення асоційованої міжнародної лабораторії у галузі фізики високих енергій — з метою розроблення обладнання для експериментів на прискорювачах. Серед значущих міжнародних проектів у галузі фундаментальних наук я відзначив би реалізовуваний в італійській Національній підземній лабораторії Гран Сассо проект з реєстрації безнейтринного подвійного бета-розпаду, участь у якому брали й наші фахівці. Вагомий внесок саме українського колективу полягає в розробленні методик отримання й технологій виготовлення сцинтиляційних болометричних кристалів, які є ключовими складовими в експериментах, що проводяться в рамках зазначеного проекту.

— Торік парламент ухвалив нову редакцію Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність», а також Закон України «Про Державний бюджет України на 2016 рік». Які перспективи вони обіцяють вітчизняній науці?

— До опрацювання остаточної редакції Закону України «Про наукову і науково-технічну діяльність» були широко залучені представники наукової спільноти, в тому числі нашої Академії, та експертного середовища. Символічним вважаю те, що він був підписаний Президентом відразу після зустрічі з ученими, яка відбулася 25 грудня минулого року. Так само, як і він, ми вважаємо, що **новий закон має стати запорукою ефективного використання державою свого інтелектуального потенціалу.** Адже цей документ створює дієве правове поле для розвитку наукової і науково-технічної сфери та перетворення її на рушійну силу інноваційного прогресу України. Сподіваємося, закон сприятиме демократизації академічного життя, прозорішому розподілу фінансування та підвищенню ефективності діяльності наукових установ.

Проте, на превеликий жаль, його переваги можуть бути знівельовані положеннями Закону України «Про Державний бюджет України на 2016 рік». Набрання останнім чинності значно погіршує і так непросте становище української науки. Нагадаю, що цей **закон передбачає суттєве скорочення фінансування нашої Академії — до суми заледве 2 млрд. 54 млн. грн. Водночас наша мінімальна сумарна потреба на 2016 рік становить майже 2 млрд. 780 млн. грн.** Таке значне недофінансування — майже 20%, — як ми прогнозуємо, вкрай негативно позначиться на діяльності наукових установ. Воно призведе до неминучого згортання досліджень за багатьма пріоритетними напрямами, суттєвого скорочення чисельності співробітників академічних установ і запровадження режиму неповної зайнятості. За таких обставин в Академії катастрофічними темпами продовжує зменшуватися кількість молодих учених. Вони або емігрують, або змінюють вид діяльності. Така тенденція прослідковуються впродовж останніх чотирьох років — попри всі заходи, яких ми вживаємо для підтримки наукової молоді.

За всі роки незалежності України вітчизняна наука фінансувалася за залишковим принципом і не розглядалася як один із державних пріоритетів. **Минулорічне бюджетне фінансування наукової сфери в нашій країні становило майже 5 млрд. грн., і 2,3 млрд. грн. із цих коштів було передбачено на фінансування діяльності Академії. Зауважте: в абсолютних цифрах це становить менше 200 млн. євро. Тобто майже стільки ж, скільки в Європі витрачають на один середній за розміром, але не найкращий університет.** До речі, науковий бюджет Литви становить понад 100 млн. євро, Румунії — понад 1 млрд. євро, Польщі — понад 5 млрд. євро. Крім того, вітчизняні бюджетні видатки на науку лише трохи перевищують 0,2% ВВП. Хоча навіть наше законодавство встановлює не менше 1,7%. Водночас нормою фінансування науки для країн ЄС є 3% ВВП, а в Ізраїлі та Швеції — 4% ВВП.

Країни-члени ЄС не зменшили обсягів фінансування наукової сфери навіть у кризовий для себе період. Це варто взяти до уваги керівництву нашої держави — передусім, зважаючи на задекларований ним курс на євроінтеграцію.

Маю надію, що відповідальне ставлення до майбутнього рано чи пізно візьме гору в нашій державі, і ситуація зміниться на краще — в тому числі й у науковій сфері. Адже досвід цивілізованих країн, до яких прагне долучитися й Україна, вже неодноразово переконливо засвідчив: витрати на науку врешті-решт завжди виявляються немарними.

Фото надано прес-службою НАНУ.

У Давосі говорять не тільки про економіку

У Давосі триває робота економічного форуму. Цей швейцарський форум відкрив свої поля для перемовин не тільки бізнесменам, а й політикам.

Президент України Петро Порошенко і віце-президент США Джозеф Байден.

Першого ж дня у Давосі Президент України Петро Порошенко зустрівся із Віце-президентом США Джозефом Байденом. «Ми дійшли спільного висновку, що альтернативи Мінському процесу не існує. Ми маємо повну підтримку США щодо імплементації Мінського процесу... Ми домовились про скоординовані дії, які повинні забезпечити припинення вогню, обстрілів, безперешкодний доступ представників Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ до пунктів зберігання важкої зброї і до кордону. Домовились про координацію дій з активізації звільнення українських заручників», — сказав Петро Порошенко.

Як повідомила прес-служба Президента, сторони також скоординували позиції щодо модальностей виборів на окупованій території відповідно до українського законодавства з широкою участю міжнародних спостерігачів. Значну увагу було приділено підтримці США українських реформ, активізації військово-технічної співпраці. Як зауважив Петро Порошенко, «окремо обговорили «дорожню карту» конституційних реформ».

Окрім того, першого дня в Давосі Президент України мав переговори з Прем'єр-міністром Турецької Республіки Ахметом Давутоглу. Як повідомила прес-служба Президента, співрозмовники відзначили, що перед Україною та Туреччиною, як перед справжніми стратегічними партнерами, стоїть амбітний порядок денний у 2016 році. Вони обговорили стан підготовки низки двосторонніх заходів, насамперед, п'ятого засідання Стратегічної ради високого рівня між Україною та Туреччиною, яке відбудеться в Анкарі, а також візиту глави турецького уряду в Україну. Сторони порушили питання, пов'язані з економічною агресією Росії стосовно обох наших країн. На думку співрозмовників, повідомляє прес-служба, запроваджені Російською Федерацією торговельні обмеження є не лише безпідставними, а й такими, що суперечать нормам міжнародного права та зобов'язанням РФ у СОТ.

Лідери двох держав обмінялися думками і щодо деокупації Криму та Донбасу. Ахмет Давутоглу підтвердив незмінну підтримку Туреччиною суверенітету та територіальної цілісності України. І погодився з тим, що повернення Криму Україні дозволить не лише відновити законний статус півострова, а й припинити порушення прав людини окупаційною владою, а також його небезпечну мілітаризацію.

Кримську тему порушила в Давосі і міністр фінансів Наталя Яресько, яка повідомила, що цього року Київ має намір запустити дипломатичну ініціативу, спрямовану на відновлення українського суверенітету над тимчасово окупованим Кримом. Для цього плановано створити дипломатичний форум на зразок женевського формату, до якого б увійшли Україна, США, Євросоюз і Росія.

Прем'єр-міністр Туреччини Ахмет Давутоглу.

Нагадаємо, що перед відльотом до Давоса Президент України підписав указ про створення служби з питань деокупації та реінтеграції Криму.

На вчора було заплановано зустріч Петра Порошенка з директором-розпорядником МВФ Крістін Лагард. За кілька днів до поїздки глава держави, анонсуючи цю зустріч, повідомив, що планує в Давосі узгодити умови меморандуму для отримання чергового очікуваного траншу кредиту.

Фото Михайла ПАЛІНЧАКА (прес-служба Президента України).

Китай відкрив Азійський банк інфраструктури інвестицій

У Пекіні офіційно відкрили Азійський банк інфраструктури інвестицій. Це подія, до якої готувалися два роки. Передбачається, що АБІІ стане фінансовим джерелом для багатьох великих проектів, зокрема пов'язаних із «Шовковим шляхом». Водночас його нерідко позиціонують як не що інше як альтернативу МВФ та Світовому банку.

У створенні АБІІ та його фінансовому наповненні взяли участь 57 країн, переважно Азії, хоча серед них і Німеччина, Великобританія, Франція, Італія. США і Японія відмовилися від участі в його створенні.

Капітал АБІІ — 100 мільярдів доларів. Найбільші акціонери — Китай та Індія, за ними — Росія, четверта — Німеччина. Штаб-квартира банку — в Пекіні, на вулиці Фінансовій, своєрідному аналогу нью-йоркської Уолл-стріт.

На церемонії відкриття нового банку голова КНР Сі Цзіньпін заявив, що «АБІІ дасть змогу поліпшити можливості для інфраструктурного будівництва в Азії та сприятиме економічній інтеграції країн», розширенню взаємного співробітництва та поліпшенню інвестиційного клімату, і таким чином допоможе економічному розвитку та процвітанню в Азії та по всьому світу.

Голова спостережної ради АБІІ Лу Цзівей рішуче відкинув закиди щодо намагання нового банку створити конкуренцію чинним глобальним фінансовим інститутам, і заявив про наміри тісно співпрацювати зі Світовим банком та Азійським банком розвитку (АБР створений 1966 року зі штаб-квартирою у філіппінській столиці Манілі задля стимулювання зростання економік в Азії).

Особливу увагу АБІІ обіцяє звернути на «малі економіки». «Китай готовий надати 50 млн. доларів США для створення найближчим часом спеціального фонду, який допомагатиме менш розвиненим країнам-акціонерам банку у впровадженні інфраструктурних проектів», — зазначив у своєму виступі лідер Китаю.

В економіці самого Китаю ситуація складається не надто позитивно. З початку року фондові індекси продовжують сковзуватися вниз, час від часу роблячи стрімкі піруети. Зростання ВВП за минулий рік уповільнилося до рекордних 6,9%. Майже на 2% девальвовано юань. Відтік капіталу, за останніми даними, сягає 100 млрд. доларів за місяць. Тож фінанси банку, кажуть експерти, потрібні будуть і самому Китаю. Однак очільники країни заперечують, що мають наміри використовувати фінанси АБІІ для «лікування» економіки, здоров'я якої похитнулося. Мовляв, для цього в країні існують інші резерви.

Ніна БАЛИКОВА.

«Антимайдан» у Кишиневі

Затвердження парламентом Молдови нового глави уряду ледь не стало поштовхом до серйозних заворушень в столиці. Після того, як депутати без попереднього обговорення кандидатур і програм проголосували за новий склад уряду, маніфестанти з євроскептичними та проросійськими настроями увірвалися до будівлі парламенту з вимогою скасувати результати голосування. Врешті правоохоронці були змушені застосувати сльозогінний газ. Унаслідок сутичок семеро поліцейських та троє протестувальників було поранено.

Отож новим главою уряду Молдови став проєвропейський політик Павел Філіп. До складу уряду також увійшли політики й економісти, які бачать майбутнє Молдови в об'єднаній Європі. Це й викликало таку гостру реакцію з боку Партії соціалістів та її прихильників. Депутати-соціалісти навіть намагалися заблокувати парламентську трибуну. Саме тому вся процедура обрання нового кабміну тривала у 30 хвилин: без детальних обговорень програм та кандидатур.

Президент країни Ніколає Тімофті вже прийняв присягу новообраного уряду, а тим часом ліва опозиція закликала маніфестантів до стриманості і цивілізованих форм протесту.

Для «красного слова» трудові мігранти стали біженцями

У попередньому номері** «Голос України» писав **про використання главою польського уряду в ході дебатів у Європарламенті «українського аргументу» у відповідь на закид, що Польща не хоче приймати втікачів із Сирії. Беата Шидло заявила, що торік її країну «залила майже мільйонна хвиля українських біженців».

На слова очільника польського уряду відреагував Надзвичайний і Повноважний Посол України в Польщі Андрій Дещиця. У своєму роз'ясненні, яке поширили і провідні польські ЗМІ, український дипломат наголосив, що в Польщі немає біженців із України. Є, можливо, й справді з мільйон українських робітників, які «прибули і перебувають тут легально та займають ті робочі місця, що звільнилися в Польщі, коли мільйони поляків виїхали за кордон у пошуках кращої праці». А ще тут навчається значна кількість українських студентів.

А. Дещиця також зауважив, що українські трудові мігранти не лише не просять соціальної допомоги, як це передбачено статусом біженця, а й сплачують в Польщі податки, мають добру репутацію і високу кваліфікацію, забезпечуючи розвиток польської економіки. Не отримують жодної соціальної підтримки від польської держави також і більшість студентів, які самі платять за своє навчання, у такий спосіб фінансово підтримуючи польські виші.

«Напевно, полякам вигідно розповідати, що в них вже, нібито, є проблеми з біженцями з України. Таким чином, просто використовується факт перебування українських трудових мігрантів як протиага аргументам в дискусії в рамках ЄС щодо прийому біженців», — вважає український посол.

На заяву нашого посла вже відреагував прес-секретар польського уряду Рафал Бохенек: «Пані прем'єр хотіла повідомити про дуже велику кількість українців, які в останні роки приїжджають до нашої країни», але водночас визнав: «...щоправда, з формальної точки зору вони не мають статусу біженця, але цей майже мільйон людей до Польщі наплинув».

На захист глави уряду виступив також міністр із європейських питань Конрад Шиманський. У коментарі телебаченню «ТВН 24» (програма «Факти після фактів») урядовець заявив таке: посол перебуває в комфортній ситуації, бо може скрупульозно перевіряти значення кожного окремого слова, натомість Б. Шидло виступала не на науковому семінарі, де слід все чітко окреслювати. А принципи ведення парламентських дебатів дозволяють говорити «логічними скороченнями». За твердженням міністра, своєю заявою прем'єрка не помилилася і нікого не ввела в оману, бо «євросоюзівські дебати на тему біженців» відбуваються у контексті «загальної здатності країн-членів ЄС приймати людей, які прибувають на їх територію з різних причин».

Слід також нагадати, що офіційна Варшава вдалася до використання «українського аргументу», називаючи українських трудових мігрантів «біженцями», не вперше. Під час візиту до Берліна (торік у серпні) про те, що Польщу накриває хвиля біженців з України, заявляв президент країни Анджей Дуда: «Перед обличчям війни тисячі українських громадян перетнули польський кордон і клопочуть про перебування в нашій країні».

Тим часом, за даними Управління у справах іноземних громадян, упродовж 2015 року з заявою про надання їм статусу біженця звернулися 2295 українців, а отримали його лише двоє наших співвітчизників.

Іван КОЗЛОВСЬКИЙ.

Варшава.

ПЛАНЕТА

Ембарго розширено, пункти пропуску затверджено

Кабінет Міністрів України ухвалив рішення про розширення переліку товарів, що заборонено до ввезення на територію України з Російської Федерації. Йдеться про понад 70 товарних позицій переважно продовольчої групи.

Як зазначив міністр аграрної політики та продовольства Олексій Павленко, з урахуванням сьогоднішніх змін, до переліку заборонених товарів входять, зокрема, м'ясо, риба та рибна продукція, кондитерські вироби. «Позиція уряду така, що у відповідь на російську агресію, у тому числі торговельну, Україна й надалі буде відстоювати власні інтереси, використовуючи всі можливі дипломатичні та юридичні інструменти», — **цитує міністра прес-служба Кабміну.**

Водночас уряд затвердив перелік пунктів пропуску через державний кордон із Росією та Білоруссю для здійснення транзиту російських товарів, що підпадають під дзеркальні санкції. Як йдеться в урядовій постанові №20 від 20 січня 2016 року, на кордоні з Росією транзит здійснюється через пропускні пункти для автомобільного сполучення — Просяне, Танюшівка, Плетинівка, Гоптівка, Велика Писарівка, Юнаківка, Катеринівка, Бачівськ, Грем'яч, Сеньківка, а для залізничного сполучення — Лантратівка, Тополі, Козача Лопань, Зернове.

У постанові зазначається, що на кордоні з Білоруссю пропуск здійснюється на пунктах: Доманове, Сеньківка, Нові Яриловичі, Славутич, Виступовичі, Городище, Дольськ, Пулемець (для автомобільного сполучення) і Неданчичі, Щорс, Горностаївка, Удрицьк, Заболоття, Виступовичі — для залізничного.

В ЄС готові допомогти. Але обіцяють контролювати

Цього тижня в Європарламенті відбулися дебати, присвячені стану виконання «Угоди про асоціацію з Грузією, Молдовою і Україною». Лейтмотивом усіх виступів, які стосувалися України, стало: Єврокомісія повинна надати нашій країні всю можливу допомогу, щоб Угода про асоціацію запрацювала на повну силу, а також максимально мінімізувати збитки, що їх зазнає наша держава через запровадження торговельних обмежень з боку Росії.

Водночас євродепутати хочуть мати можливість контролювати використання наданої європейської допомоги. ЄС має чітко знати, «на що витрачено кожне євро допомоги», заявив нідерландський євродепутат Йоганнес ван Баален. А фінська євродепутатка Гайді Гаутала хотіла би бути впевненою, що про реформи в Україні «говорять не лише заради шоу», **цитує DW.**

Польська євродепутатка Анна Ельжабета Фотіга зауважила, що Грузію, Молдову й Україну, які уклали угоди про асоціацію з ЄС, об'єднує те, що вони зазнали відкритої агресії Росії, і саме нинішні дії Москви сповільнюють процес реформ у цих державах. Фотіга закликала Єврокомісію найближчим часом підготувати законодавчу ініціативу щодо скасування візового режиму з Україною. «Польща вже прийняла у себе сотні тисяч трудових мігрантів з України, їх не треба боятися, це — позитивне явище», — цитує депутата DW.

Цікаво, що під час усіх виступів згадувався і референдум з українського питання, який має відбутися в Нідерландах 6 квітня. Європейські депутати сподіваються, що голландці погодяться на асоціацію України з ЄС. «Дивно виглядає, що зараз виклик майбутньому України кинув не Путін, а нідерландці», — зауважила латвійська депутат Сандра Калнієте.

ГОЛОС УКРАЇНИ № 11 (6265)
П'ЯТНИЦЯ, 22 СІЧНЯ 2016

Колектив архітекторів–реставраторів представив план відновлення Меджибізької фортеці з можливістю пристосувати палац, що входить до історико–архітектурного комплексу, під музей. Документ уже схвалений членами консультативної ради з питань охорони культурної спадщини у Хмельницькій області, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

Тернопільська організація Української асоціації «Світ культури», обласна організація Української асоціації релігієзнавців та обласна молодіжна організація «Асоціація краєзнавців–енциклопедистів Тернопільщини» ініціюють проведення кампанії з вимогою до УПЦ МП зняти неканонічну, як вони вважають, анафему з гетьмана Івана Мазепи, *передає наш власкор Людмила Наконечна*

Зв'язковий останнього командира УПА–Північ прибув до полковника на зустріч через 70 років

Коли в 1955-му Семена Бучмана, уродженця села Золочівка, що в Демидівському районі на Рівненщині, звільняли з ув'язнення після десятирічної «відсидки» за зв'язок з УПА й участь в ОУН, то йому заборонили повертатися в Україну. Тож подався до Грузії, потім до Сочі, де й осів на все подальше життя. Але Семен Васильович завжди марив Україною і після тривалої розлуки почав їздити в рідні краї. Тепер він прибув ще й на символічне побачення зі своїм командиром, який не припиняв боротьби за Україну до 1951 року і на честь якого тут, за Золочівкою, де він геройчно загинув у бою з енкаведеесниками, насипали курган і встановили пам'ятний знак.

Доля–акація

Свою долю Семен Бучман порівнює з акацією. Мовляв, назбирати з неї цвіту, не поколовшись гострими голками, фактично неможливо. Знає це з власного досвіду. Бо понад 40 літ працював у Сочинському дендрарії, де дав життя багатьом видам рослин, зокрема й різновидам акації. Утім, порівняння з акацією має для нього ширший сенс.

Він закінчив лісотехнічний технікум у Кременці, мріяв господарювати в лісі. Зрештою, так і сталося. Він пішов до лісу, де став чотовим, пропагандистом ОУН, членом підпільної організації «Юнаки», де карбувалися кадри для боротьби з окупантом — і німецьким, і радянським. Уперше Семен по-справжньому понюхав пороху, коли в селі Набережне їхній загін зав'язав бій із колоною німців. Цю сутичку вони програли, бо з гвинтівками проти бронетранспортерів, які підійшли ворогу на підмогу, важко було встояти. Тоді половина загону полягла. Семен Бучман відстріляв усі набої, урятувався завдяки трофейному роверу, яким дістався до річки. А далі вплав, на інший берег...

Затим йому судилося стати особистим зв'язковим крайового провідника, пізніше командира УПА-Північ Івана Литвинчука («Дубового»). Розійшлися їхні шляхи у 1946-му, коли Бучмана заарештували. Ні командира, ні бойових побратимів він не видав.

Ноги Русланової й дача Горбачова

Судили його за статтями 54-1а, 54-11 КК УРСР («контрреволюційна діяльність» та «зрада Батьківщині»). Дали 10 літ ув'язнення в Магаданській області. Пережив багато знущань. Переборов чимало труднощів.

Семен Бучман з депутатом Демидівської районної ради Людмилою Суходол, яка опікувалася його приїздом, біля меморіальної дошки на честь командира УПА-Північ «Дубового».

Та навіть про ті роки має приємні спогади, як-от від знайомства та дружби з ув'язненим українським полковником Гарячим. З ним ділили і біль, і крихту хліба.

А ще у пам'яті залишилася Лідія Русланова. В сорокових-п'ятдесятих роках минулого століття — найвідоміша на весь Союз співачка. Однак теж не уникла ув'язнення. І якось шляхи Русланової та Бучмана перетнулися. Вона в поселенні обморозилася, потрапила в медчастину, а там перебував й Семен, і саме він розтирав їй приморожені ноги. Цей епізод артистка запам'ятала і вдячною сторінкою вписала в свою біографію.

А Семен Васильович у свій літопис поруч з Руслановою поставив ще одну знаменитість — Михайла Горбачова, останнього лідера СРСР. Це вже було у 80-х роках. Бучман, працюючи в Сочі в дендрарії, заслужив визнання в садівничій та селекційній справі. Загалом у нього тридцять наукових робіт, низка нововинайдених сортів, участь у десятках селекційних всесоюзних, європейських виставках. Коли зайшла мова про те, щоб озеленити улюблену дачу Горбачова у Форосі, порадили у цій справі саме Бучмана. Той впорався із завданням успішно.

Здрастуй, командире, і прощай!

Семен Бучман, якому вже дев'ять десятків літ, знову приїхав в Україну. Земляка радо зустрічали в Золочівці, де він зупинився у племінниці Раїси Олександрівни Дідух. Відбулася щемлива зустріч із односельцями. Колишнього зв'язкового УПА запросили виступити перед учителями та учнями.

Рідне село здивувало Семена Васильовича переменами — розбудувалося, стало ошатнішим. А от річечки, що колись тут протікала і в очеретах якої ховалися в роки війни, вже немає, пересохла. І йому стало сумно...

Побував гість і за селом, де стоїть курган із хрестом. Цей пам'ятник — на честь командира УПА-Північ Івана Литвинчука. Саме тут, як нещодавно з'ясувалося, «Дубовий» загинув 1951 року. На кургані ветеран залишив квіти, сльози і молитву — як данину світлої пам'яті про свого бойового командира.

Поштові листівки — вік у дорозі

На початку минулого століття, коли на волинських теренах тільки-но зароджувалися поштові листівки із зображенням тутешніх визначних місць, несподівано об'єктом пильної уваги стало місто Радивилів. 1915 року у відомому видавництві агентства Суворіна з'явилися на світ й пішли в обіг конверти з півдесятком міських краєвидів, а наступного — ще більше. З роками ці унікальні конверти, на жаль, загубилися. Побутувала думка, що вони втрачені назавжди. Але місцевий краєзнавець Володимир Ящук *(на знімку)* ***відшукав і повернув із забуття ці унікальні витвори фотографів, художників, друкарів та поштовиків.***

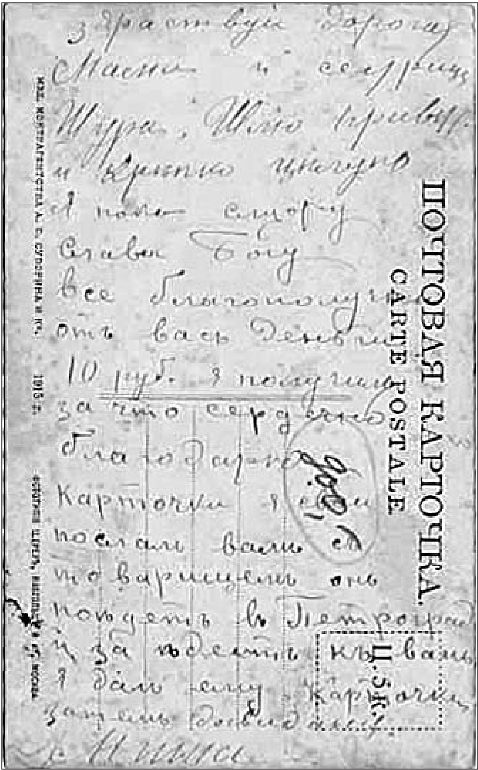

Листівка з видом радивилівського пожежного депо і подякою від адресанта-солдата.

Усе почалося з того, що під час однієї з філателістичних виставок автор колекції настирно попереджав люд, щоб ніхто не перезнімав зібраних та представлених реліктів. Бо вони, мовляв, у єдиному екземплярі, а світло від спалахів може вкоротити їм життя. Але, як часто буває в таких випадках, такі табу спрацьовують навпаки, тож дехто заради цікавості все-таки сфотографував екземпляри, зокрема й Володимир Ящук. А вже вдома, проглядаючи знімки, радивилівець приємно подивувався, бо на одному із зафіксованих конвертів побачив своє рідне місто — тільки 100-річної давності.

Саме ця перша листівка і дала поштовх для подальшого пошуку. Загалом краєзнавцю вдалося виявити понад десять різних конвертів з давніми радивилівськими краєвидами. Вони таїлися в земляцьких сімейних альбомах; на горищах у макулатурному мотлоху; в приватних колекціях в Україні і в Польщі, де один із філателістів навіть виставив раритетну листівку на продаж. Тепер усі зібрані екземпляри стали радивилівським надбанням.

— Відомо, що це була ціла серія поштових листівок про Радивилів, — каже Володимир Ящук. — І Радивилову в цьому сенсі пощастило, бо чогось схожого не мали на той час ні Дубно, ні Луцьк, ні Кременець, ні Почаїв, ні Броди — довколишні міста, більш відомі та розвинуті в історичному плані. На одній із віднайдених листівок при назві «Радзивиловъ. Пожарное депо» стояв № 11. Відтак подумалося: оскільки є нумерація, то таких видань має бути більше десятка. Ця логіка під час пошуку справді підтвердилася, хоч реально вдалося віднайти лише вісім різних екземплярів. На них, зокрема, зображені церква Олександра Невського, костел, пам'ятники, вулиці...

Цікавим виявився екземпляр із видом пожежного депо. Тут є текст, писаний солдатом своїй матері на знак вдячності, що вона вислала синові, пораненому в боях, на лікування 10 рублів. Цей лист адресувався до далекого Петрограда. Значить, географія радивилівських листівок, які коштували на той час 5 копійок, була досить широкою.

Через листівки вдалося візуально відродити багато втраченого. Так, приміром, на одному із зображень видніється приміщення з вивіскою «Компания ЗИНГЕР», що підтверджує колишню наявність в Радивилові представництва американської компанії «Зінгер». Інший важливий факт, написаний сто років тому адресантом, — що вже тоді у Радивилові демонстрували кіно, щоправда, німе, яке необхідно було супроводжувати грою музиканта-піаніста.

На знайденому пошук давніх поштових пам'яток для Володимира Ящука не завершився. Адже, за архівною інформацією, в колекцію входили також листівки із зображенням народної школи, ремісничого училища, державного кордону біля Радивилова, імператорської каплиці, ще не знайдені на сьогодні.

Сторінку підготували Євген ЦИМБАЛЮК та Олександра ЮРКОВА. Фото і репродукції Євгена ЦИМБАЛЮКА

Батько Героя оголосив голодовку

Віктор Коваленко, колишній морський офіцер-підводник з райцентру Бершадь на Вінниччині, розпочав суху голодовку на знак протесту проти свавілля правоохоронців. Він, батько Героя України спецназівця Юрія Коваленка, який загинув у зоні АТО, шостий рік домагається справедливого покарання п'яної компанії, яка у 2010 році побила його і сина.

— Бершадський районний суд визнав винним тільки одного з 12 хуліганів, — каже Віктор Коваленко. — Та й того покарав умовно. Я оскаржив це рішення в апеляційному суді. Мою скаргу задовольнили. Справу передали на розгляд іншого суду — Тростянецького районного. Там вона й застряла надовго. Збереглося письмове пояснення мого сина, який служив у Кіровоградському полку спецпризначення. Він міг скалічити не одного з нападників, але не дозволив собі зробити цього. Зате правоохоронці більше вірять не нашим поясненням, а п'яній компанії.

Про акцію сухої голодовки батько Героя завчасно попередив листом керівництво району й області і навіть главу держави. Голодовку проводить у Бершадській районній адміністрації біля портрета сина, а також на вулиці в центрі міста. 62-річний чоловік переніс інсульт, хворіє на цукровий діабет. У телефонній розмові з журналістом «Голосу України» Віктор Коваленко повідомив, що вже після першої доби почувається не найкраще. Чоловік у відчаї, каже, йому нічого втрачати. Попереджає про можливе вчинення самоспалення. Намір накласти на себе руки, щоб привернути увагу до свавілля правоохоронної і судової систем, Коваленко мав ще у серпні минулого року. Тоді його відмовили, бо напередодні Дня незалежності батька Героя запросили до Міноборони, де міністр вручив «Золоту Зірку» Героя, якою нагороджено його сина Юрія.

— Я захищаю честь сина, яку намагаються сплюндрувати безсовісні люди в погонах і мантіях, — каже батько Героя. — Я сам колишній офіцер, тому готовий на все заради справедливості.

Віктор СКРИПНИК.
Вінницька область.

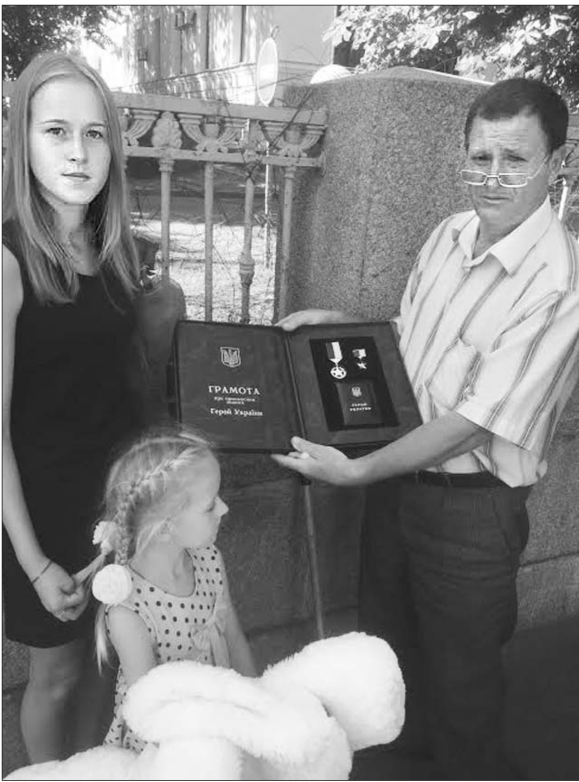

На знімку: Віктор Коваленко, батько Героя України спецпризначенця Юрія Коваленка, разом з онучками Оленою та Русланою після отримання нагороди.

Фото надано Віктором КОВАЛЕНКОМ.

ХРОНІКА

Відкриття коридору блокують

Бойовики «ЛНР» блокують роботу дорожнього коридору Лисичанськ—Стаханов, який проходить через місто Золоте на Луганщині.

За словами заступника керівника Луганської обласної ВЦА Юрія Клименка, дорожній коридор Лисичанськ—Гірське—Золоте—Стаханов з пунктом пропуску в Золотому внесено в порядку 415, який регламентує переміщення осіб і вантажів через лінію розмежування. Це питання також погоджено на переговорах у Мінську. «Але цей пункт не виконується, — констатує Юрій Клименко. — Зі свого боку терористична організація «ЛНР» закрила прохід, не пропускає автомобілі й людей, які намагаються скористатися цим коридором». Він нагадав, що після першого засідання Тристоронньої контактної групи щодо Донбасу в Мінську представник ОБСЄ Мартін Сайдік заявив про те, що українська делегація повідомила контактну групу про намір відкрити транспортний коридор на території Луганської області. «Він мав на увазі саме цей коридор, який ми і плануємо відкрити. Це питання додатково вивчається і, я сподіваюся, найближчим часом буде вирішено позитивно — ми все-таки відкриємо ще один коридор», — заявив Клименко.

Павло ВОРОНЦОВ.
Луганська область.

Проблемне «Джерело»

У столиці намагаються розселити «захоплений» переселенцями санаторій

У пансіонаті «Джерело», розташованому в престижному київському районі Пуща-Водиця, уже півтора року мешкають переселенці з Донбасу. На табір для них він перетворився влітку 2014-го, коли представники чи то майданівської самооборони, чи то добровольчих батальйонів силою захопили це приміщення, власника якого пов'язували із «сім'єю Януковича». У різні часи тут мешкало до 280 осіб. Сьогодні це прихисток для 170 переселенців, з яких 56 — діти. Утім, нинішні умови проживання — далекі від санаторних. У пансіонаті уже перекрито газ та опалення. Найближчим часом може припинитися й електропостачання. Столичні чиновники зізнаються: попри те, що на календарі зима, перешкодити цьому просто не можуть. Пансіонат, мовляв, — приватна власність. Тому єдина можливість для тамтешніх мешканців дозимувати у теплі — знову переселитися.

«Разом із Держслужбою з надзвичайних ситуацій ми розгорнули у пансіонаті постійний пункт з питань переселення», — сказав учора під час прес-конференції заступник голови КМДА Петро Пантелеєв. За словами чиновника, щотижня мешканців пансіонату інформують про наявні місця у різних регіонах країни, куди можна переїхати. Кожному обіцяють індивідуальний підхід. Якщо людина обере якийсь із варіантів, одразу буде налагоджено зв'язок із стороною, яка прийматиме, з'ясовано усі деталі та отримано гарантії, що місце є. Утім, охочих пакувати валізи немає. І це при тому, що про необхідність переїзду почали говорити ще минулої весни. «І будівля, і котельня, що забезпечує її опалення, є приватною власністю. Остання — в аварійному стані. Після закінчення минулого опалювального сезону комісія встановила, що більше працювати обладнання не може. Людей одразу про це попередили», — запевняє голова Оболонської РДА Олександр Цибульщак.

Фактичний власник розірвав договори із постачальниками організаціями. Сьогодні у приміщенні залишився лише струм. По-перше, є небезпека можливого замикання, адже навантаження на мережі у зв'язку з відсутністю централізованого опалення просто зашкалює. А по-друге, з грудня минулого року «Київенерго» просто не має права постачати електрику. Судом найвищої інстанції було задоволено вимоги власника пансіонату про визнання договору на електропостачання недійсним.

— Позицію і перестороги людей можна зрозуміти. Ми намагалися забезпечити належні умови для їх тимчасового проживання. Але перспектив у цьому пансіонаті немає. Люди хочуть, щоб їм надали житло у Києві, але його також немає, — каже П. Пантелеєв.

Тим часом мешканці «Джерела» самі розуміють важливість вирішення «квартирного питання». «Нам пропонували проживання у модульних містечках. Наші хлопці виїжджали у Нікополь та Кривий Ріг... Чи скаже вам щось про це місце, коли дізнається, що там самі цигани проживають? — зізналася «Голосу України» мешканка «Джерела», координатор поселення Оксана Коляда. — Ми зверталися до очільника району з проханням надати нам у користування якусь недобудову чи закинуте державне приміщення, де ми могли хоча б пережити зиму. У відповідь чуємо, що у Києві та області місця для вас немає. Хоча тільки у Пущі-Водиці є державні приміщення, що руйнуються. Туди можна в'їхати, вкласти гроші, зробити ремонт. Тим паче що ми готові усі ці питання взяти на себе».

До речі, столична влада вирішила повернути «Джерело» у власність міста. Колись пансіонат належав столичному водоканалу. Та це питання може вирішуватися роками.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

ДЕНЬ

№ 11 (6265) П'ЯТНИЦЯ, 22 СІЧНЯ 2016

Сьогодні в Україні подекуди невеликий сніг, на дорогах ожеледь. Вітер переважно північно-західний, 5—10 м/с. Температура вночі 11—16 градусів морозу, у Карпатах до 18, у західних областях 8—13 градусів зі знаком мінус. Удень 9—14 нижче нуля, на заході 5—10, у Луганській, Донецькій, Запорізькій, Херсонській областях протягом доби 4—9 градусів морозу.

ЦЬОГО ДНЯ, 22 СІЧНЯ

1918. Центральна Рада в IV Універсалі проголосила незалежність УНР. **1919.** Директорія УНР видала Універсал про затвердження злуки Наддніпрянської Української Народної Республіки та Західноукраїнської Народної Республіки в єдину соборну Українську Народну Республіку. **1969.** Молодший лейтенант радянської армії Віктор Ільїн вчинив спробу замаху на генерального секретаря ЦК КПРС Леоніда Брежнєва. **1983.** Пішов з життя Михайло Марченко — український історик, ректор Львівського університету (1939—1940 рр.). **1992.** Відбувся І Всесвітній конгрес українців. **2014.** Загинув від вогнепального поранення Сергій Нігоян — активіст Євромайдану.

АСТРОПРОГНОЗ НА 25—31 СІЧНЯ

Овни. Думайте про хороше, налаштуйтеся на позитив — і ваше життя почне змінюватися на краще. Сприятливий період для початку цікавої й перспективної справи.

☺ 25, 30 ☹ 28

Тельці. Просувайте ідеї, які з'явилися, в бізнес, займайтеся облаштуванням житла. До довгоочікуваної мети вас приведе ощадливість, наполегливість і наполеглива праця.

☺ 27, 31 ☹ 26

Близнюки. Цього тижня на вас чекають яскраві зміни. Трудова діяльність сприятиме поліпшенню в матеріальній сфері. З'явиться можливість зміцнити своє становище на роботі й у соціумі.

☺ 26, 29 ☹ 28

Раки. Справи доведено до норми, все поставлено на потік, і можна просто насолоджуватися процесом. Але ваша активність змусить вас будувати нові плани й удосконалювати все розпочате.

☺ 26, 31 ☹ 29

Леви. У вас з'явиться можливість успішно реалізувати себе у фінансовій сфері, отримати просування в роботі й облаштувати житло. При цьому проявляйте мудрість і розуміння.

☺ 28, 29 ☹ 27

Діви. У цей період у вас можуть з'явитися цікаві ідеї щодо розвитку бізнесу. Знайдіть час для обмірковування способів втілення своїх планів у життя.

☺ 28, 31 ☹ 29

Терези. Для вас події цього тижня відкриють нові обрії й поле для діяльності. Матеріальний добробут отримає свіжу опору й додатковий поштовх уперед. Можливе надходження грошей.

☺ 25, 30 ☹ 27

Скорпіони. На вас чекають досить серйозні зміни. Можуть виникнути нові ідеї, ви почнете перспективні справи, але вам слід позбутися старого.

☺ 27, 28 ☹ 26

Стрільці. У вас достатньо сил, щоб зробити щось незвичайне й грандіозне. Але спочатку вам необхідно все обміркувати, спланувати, розрахувати і лише потім реалізовувати.

☺ 25, 30 ☹ 28

Козероги. Ваше колесо долі може повертатися в різні боки, але у ваших руках втримати й скерувати його. Мудрість, обачність і внутрішня непримиренність допоможуть вам дотягти успіху.

☺ 27, 28 ☹ 26

Водолії. Цього тижня вам слід приділити особливу увагу своїй роботі, докласти зусиль до матеріальної сфери. За це на вас чекає гідна грошова винагорода, гармонія й затишок у родині.

☺ 26, 29 ☹ 25

Риби. Усе, що відбуватиметься цього тижня, буде пов'язане зі спілкуванням з цікавими людьми. Ваші нові знайомі допоможуть направити ваше життя у продуктивне русло.

☺ 27, 28 ☹ 30

Мінськ засідає: усі сторони незадоволені розвитком подій

У середу в столиці Білорусі відбувся черговий раунд переговорів Тристоронньої контактної групи з врегулювання ситуації на Донбасі. І хоча тиждень тому учасники формату Україна—ОБСЄ—Росія вкотре домовилися про повне припинення вогню і конкретні процедури обміну заручниками, ситуація на сході нашої країни за цей час продовжувала загострюватися. Спостерігачі називають те, що там відбувається, повільною ескалацією.

Після засідання Тристоронньої контактної групи спецпредставник ОБСЄ в ній Мартін Сайдік повідомив на прес-конференції: «Усі сторони незадоволені розвитком подій. Надалі обговорюватимемо, як із цим боротися».

Відповідаючи на запитання журналістів, Сайдік наголосив, що зустріч помічника держсекретаря США у справах Європи і Євразії Вікторії Нуланд із радником президента РФ Владиславом Сурковим вплинула на переговори контактної групи. Однак не уточнив, як саме. Представник ОБСЄ сказав, що Києв нині проводить прямі переговори з Донецьком і Луганськом щодо обміну полоненими.

Своєю чергою українська сторона в контактній групі стверджує, що представники окремих районів Донецької та Луганської областей в останній момент висунули зовсім неприйнятні умови такого обміну.

Народний депутат України, уповноважений Президента України з мирного врегулювання ситуації на Донбасі Ірина Геращенко так прокоментувала перебіг переговорів: «Тактика наших опонентів, обрана ними ще в травні, — у стилі «тягнути кота за хвоста». На всі конструктивні українські пропозиції — нуль відповідей і відмова. У гуманітарній підгрупі ми так і не дочекалися конкретної відповіді на пропозицію щодо спільного звільнення понад 50 осіб, ініційовану нами 6.01 і 13.01. Зате просто під час засідання пролунало щось на кшталт: а давайте ми вам віддамо 17, а ви нам 63... При цьому простежується очевидне бажання вирішувати питання звільнення не в гуманітарній підгрупі і Тристоронній контактній групі, а підкилимно. Знову триває шантаж».

За словами депутата, у політичній підгрупі теж жодного прогресу. Щодо безпеки також немає чіткої відповіді, чому попри гучні заяви й обіцянки про режим тиші тривають обстріли наших військовиків і населених пунктів. На думку Ірини Геращенко, зростання агресії проти спостерігачів ОБСЄ взагалі за межами розуміння...

Українська сторона продовжує обстоювати офіційну позицію Києва: без встановлення режиму тиші, відведення зброї, верифікації цього процесу з боку ОБСЄ, допуску місії на всю окуповану територію, виведення чужих військ і техніки, роззброєння, відновлення контролю над кордоном обговорення політичних питань неможливе.

Це підтвердив і представник України в політичній підгрупі Роман Безсмертний. Він повідомив, що переговори в рамках його підгрупи тривали в присутності головуючого на засіданнях Тристоронньої контактної групи посла ОБСЄ Мартіна Сайдіка. «Розмова була досить напруженою, розмова була такою, якою вона була останні півтора року. На жаль, сторони залишилися зі своїми переконаннями», — резюмував він.

Ольга ВІТЕР.

Меморіальну дошку військовому лікарю відкрили в його альма-матер

У пам'ять про Олександра Кондратюка, начальника медичної служби 90-го батальйону Збройних Сил України, встановили меморіальну дошку у Вінницькому національному медичному університеті.

Життя Олександра обірвалося рік тому, у січні 2015-го. Як розповіли його побратими з 90-ї бригади, які приїхали до Вінниці з інших областей держави, того дня начальник медслужби з групою бійців поїхав у донецький аеропорт забрати поранених. Вони потрапили під обстріл. Частина бійців опинилася у полоні, решта загинули від куль і снарядів бойовиків. Поховали медика на його малій батьківщині у селі Ярославка на Черкащині.

Віктор СКРИПНИК.

Вінницька область.

Фото з сайту Вінницької міськради.

Бойовики продовжують порушувати перемир'я

За останню добу найбільше обстрілів зафіксовано в районі донецького летовища. Проросійські злочинці лупили з гранатометів та стрілецької зброї неподалік Пісків, Опитного та шахти «Бутівка». Біля Старогнатівки ворог вів вогонь з великокаліберного кулемета. З міномета обстріляно бійців ЗСУ неподалік Талаківки (на маріупольському напрямку), повідомили в прес-центрі АТО.

Ось як охарактеризував ситуацію на передовій боєць однієї з механізованих бригад ЗСУ (місце дислокації — район донецького аеропорту):

«Сепари не припиняють вогонь. Гатять зі стрілецької зброї, гранатометів, часто прилітають міни. На щастя, у нас усі живі й здорові. Вчора півгодини був бій з диверсійно-розвідувальною групою. Вони постійно лізуть, намагаються знайти у нас слабкі місця. Місцевих бойовиків майже не залишилося. Воюють проти нас регулярні війська РФ. Ними кажуть, що незаконні збройні формування не хочуть підкорятися російському керівництву, однак це не правда. Усе під контролем РФ, і це факт. Однак ми вистоїмо, оскільки це наша земля. Дякуємо усім небайдужим людям за підтримку, особливо волонтерам. Вони нас забезпечили теплим одягом, їжею, медикаментами. І відсіч ворогу є чим дати: зброї достатньо».

Як повідомили учора в ГУР Міноборони, ворог продовжує провокувати наших бійців у зоні АТО. Зокрема, накопичує важку техніку на лінії розмежування. «Представникам Спеціальної моніторингової місії ОБСЄ надано інформацію про наявність поблизу Горлівки, Донецька, Шахтарська та Рози Люксембург забороненого Мінськими домовленостями озброєння — танків, САУ та 122 мм РСЗВ «Град», — зазначили в пресслужбі відомства.

Своєю чергою в Міноборони повідомили «Голосу України», що бійці ЗСУ продовжують дотримуватися Мінських домовленостей. «Те, що стосується незаконних збройних формувань, хоч і важко передбачити, як вони діятимуть далі, але ми до зміни їх тактики готові. Якщо бойовики порушуватимуть Мінські угоди і перейдуть у наступ, нам є чим їм відповісти», — заявили в прес-службі силового відомства.

Олександр ПЕКНИЙ.

Над номером працювали: Наталія ЯРЕМЕНКО, Людмила ОПАНАСЕНКО, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України
Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси та передплатна ціна на 2016 рік
Для фізичних осіб:
40224 — 20 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 16 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 50 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 60000.

Друк:
ТОВ «Поліпрінт»,
04074 м. Київ, вул. Лугова, 1а,
тел. (044) 464-17-89,
факс (044) 464-17-91
poliprint@ukr.net
Зам. 5980
Макет, верстка — редакція газети «Голос України».
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

Сайт — www.golos.com.ua
Інформаційний портал – www.golosukraine.com